

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 1 w Gdyni, Starowiejska 19.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicę 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 162.

BYDGOSZCZ, środa dnia 17 lipca 1935 r.

Rok XXIX.

Góra i doły.

W tych dniach prasa polityczna przyniosła wiadomość, że mimo rozwiązania izb ustawodawczych w kierownictwie BB wręcz gorączkowa praca przedwyborcza, polegająca przede wszystkim na tym, że bada się wpływy każdego z posłów w bloku w poszczególnych okręgach, celem stwierdzenia, który z tych posłów zasługuje na wysunięcie go w charakterze kandydata na posła do nowego Sejmu. Dalej pogłoska ta wymieniała cały szereg dotychczasowych posłów, którym przydzielono już okręgi. Wiadomościom tym kierownictwo BB przez swoje organa **stanowczo zaprzeczyło**, twierdząc, że kolporterzy tych wiadomości widocznie się nie orientują, gdyż ustawa konstytucyjna wraz z ordynacjami wyborczymi zamknęła raz na zawsze okres, w którym społeczeństwu w ten czy inny sposób narzucano kandydatów, a wytwarza **nową zupełnie sytuację**, w której społeczeństwo przez swoje organizacje zawodowe, gospodarcze i samorządowe ma w każdym okręgu samo stanowić o tem, kogo uważa za najgodniejszego kandydata. Naczelny organ sanacji „Gazeta Polska“ poświęcił temu zagadnieniu artykuł wstępny swego najwybitniejszego publicysty b. min. Matuszewskiego, który mówiąc o otwarciu nowego okresu wręcz **przestrzega przed dopuszczeniem biurokracji, do wpływu na wynik wyborów.**

Jednym słowem góra obozu rządzącego usiłuje wywołać wrażenie, że chodzi jej rzeczywiście o to, by społeczeństwo decydowało o kandydatach samo i dokonało wyboru posłów z pośród najgodniejszych i najbardziej zasłużonych obywateli nieskrępowane.

Może taka uczciwa wola u góry istnieje rzeczywiście, ale **doły tej woli w każdym razie dotąd nie zrozumiały**, bo robią po staremu. Z różnych powiatów naszych zachodnich województw otrzymujemy informacje, że starostowie spraszają już teraz przedstawicieli różnych organizacji i „sondują opinie“ co do pewnych upatrzonych niewiadomo przez kogo kandydatów. A że ci kandydaci często nawet nie mieszkają w okręgu i szerszemu ogółowi są nieznanymi, bo z pracą społeczną dotąd na szerszą arenę nie wyszli, te „delikatne“ sugestje panów starostów budzą podejrzliwość i podrywają zaufanie do szczerości wynurzeń góry obozu rządzącego. Skutek może być oczywiście tylko taki, że **większość wyborców nawet bez agitacji bojkotowej nie będzie się interesowała wyborami**, robionymi przez biurokrację, z natury rzeczy skłonną do forsowania kandydatów jej, ale nie społeczeństwu wygodnych.

W tych warunkach niechaj się twórcy obecnego ustroju konstytucyjnego i nowego systemu wyborczego nie dziwią, że ich deklaracji o otwierającym się nowym okresie nikt na serio nie traktuje.

Jeżeli im zależy na tem, aby te nastroje się zmieniły, muszą chwycić się **radikalnych środków**. Za jeden z nich uważamy opublikowanie zarządzenia, w którymby się administracji państwowej w formie niedwuznacznej **zakazało pod groźbą pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności mieszania się przy wyborach do spraw, które na podstawie ustaw należą wyłącznie do społeczeństwa**. Dopiero gdyby społeczeństwo po wydaniu takiego zarządzenia

Harcerze w Spale.

Kilka zdjęć z uroczystego otwarcia jubileuszowego zlotu harcerstwa polskiego w Spale. Od góry z lewej — Pan Prezydent Rzplitej przechodzi przed frontem harcerzy. Z prawej — delegacje zagraniczne w czasie mszy św. Od dołu z lewej — fragment areny, wypełnionej morzem głów. Z prawej — bydgoska „błękitnaczówka“ świetnie się prezentuje w czasie defilady przed Panem Prezydentem Rzeczyplitej. (Fot. Janusz Czarnecki z Bydgoszczy)

P. Prezydent Rzplitej rozpiisał wybory do Sejmu na 8 września — do Senatu 15 września.

Warszawa, 16. 7. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym ukazał się „Dziennik Ustaw“ nr. 49, zawierający zarządzenie Prezydenta Rzplitej o wyborach do Sejmu i Senatu. Ma ono brzmienie następujące:

„Zarządzenie z 15 lipca 1935 o wyborach do Sejmu. Na podstawie art. 9 ust. 1 ordynacji wyborczej do Sejmu zarządzam wybory do Sejmu i wyznaczam dzień głosowania na 8 września 1935 r. Czynności wyborcze mają być dokonane w terminach, oznaczonych w kalendarzyku wyborczym, załączonym do zarządzenia niniejszego. Prezydent Rzeczypospolitej (—) I. Mościcki, Prezes Ministrów (—) W. Sławek, Minister Spraw Wewnętrznych (—) Marjan Zyndram-Kościałkowski, Minister Sprawiedliwości (—) Czesław Michałowski.“

„Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1935 r. o wyborach do Senatu. Na podstawie art. 5 ust. 1 ordynacji wyborczej do Senatu zarządzam wybory do Senatu. Czynności

wyborcze mają być dokonane w terminach oznaczonych w kalendarzu wyborczym, załączonym do zarządzenia niniejszego. Prezydent Rzplitej (—) I. Mościcki, Prezes Rady Ministrów (—) W. Sławek, Minister Spraw Wewnętrznych (—) Marjan Zyndram-Kościałkowski, Minister Sprawiedliwości (—) Czesław Michałowski.“

W myśl kalendarza wyborczego do Sejmu i Senatu, Pan Prezydent powoła w dniu dzisiejszym generalnego komisarza wyborczego i jego zastępcę.

Generalnym komisarzem wyborczym został mianowany sędzia Sądu Najwyższego p. **Stanisław Giżycki**, a jego zastępcą **sędzia Adam Chechliński**.

Kalendarze wyborcze do Sejmu i Senatu ogłosimy w dniu jutrzejszym.

Wizyta polskich łodzi podwodnych w Tallinie.

Gdynia, 16. 7. Dywizjon łodzi podwodnych w składzie „Wilk“, „Ryś“ i „Żbik“ pod dowództwem komandora Pławskiego opuścił w dniu 14 bm. wojenny port w Gdyni, udając się z wizytą do Tallina.

W programie pobytu naszej mary-

narki wojennej w Estonji, m. in. jest przewidziane złożenie wieńca na grobie bojowników o niepodległość, zwiedzenie stolicy i jej okolic oraz szereg przyjęć u dygnitarzy wojskowych, jak ministra obrony, dowódcy floty wojennej i innych.

widziało, że ten czy inny „gorliwy“ starosta, burmistrz czy wójt wyleciał z urzędu za niedopuszczalne wpływanie na wynik wyborów, zaczęłoby wierzyć, że góra obozu rządzącego, mówiąc o nowym okresie, rzeczywiście chce, by społeczeństwo wybrało swoje przedstawicielstwo bez presji ze strony biurokracji we własnym zakresie.

Mógłby ktoś powiedzieć, że złe, iż społeczeństwo, przecieź dojrzałe, ulega

uciskowi biurokracji. Tak jest, jest złe. Ale prosimy przypomnieć sobie wybory z r. 1928 i 1930, prosimy uprzytomnić sobie **szkody materialne i moralne**, jakich doznali ci, którzy nie chcieli tańczyć tak, jak biurokracja zagrała, a dziwić się nie będziemy.

W nowym okresie należałoby zacząć przede wszystkim od **przełamania tych niezdrowych stosunków przez zdecydowane odebranie biurokracji głosu i**

wplywu wszędzie tam, gdzie go mieć nie powinna i przekonanie społeczeństwa, że rzeczywiście otworzyły się nowe karty dziejów Polski, które pokoleń po pokoleniu ma zapisywać własnym wysiłkiem.

Niech góra obozu rządzącego wykaże, że **ordynacja wyborcza nie ma być subordynacją wyborczą**, a zło, polegające na ztracie wiary społeczeństwa we własne siły, da się jeszcze naprawić! (b)

Zatarg włosko-abisyński.

Dyplomaci szukają kompromisu a Mussolini działa.

Włochy wysyłają dwie dalsze dywizje do Afryki Wschodniej.

Rzym, 16. 7. (PAT). Wydany przez ministerstwo dla spraw propagandy komunikat podaje, iż ze względu na przyspieszenie rytmu przygotowań wojennych w Abisynji, Mussolini w charakterze ministra wojny zarządził mobilizację dywizji „Sila” oraz 5-ej rzędu dywizji milicji faszystowskiej, która nosić będzie nazwę „dywizji pierwszego lutego”. Obie dywizje wyruszą niebawem do Afryki Wschodniej.

Równocześnie wydany został rozkaz sformowania 2-ch następnych dywizji, które pozostaną w kraju.

Zmobilizowani zostali również specjaliści wojsk saperskich i samochodowych z roczników 1909, 1910 i 1912.

Minister lotnictwa zarządził powołanie pod broń specjalistów aeronautyki.

Londyn 16. 7. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Rzymu: Rząd włoski zamówił dziesięć łodzi podwodnych najnowszego typu z terminem wykończenia w pierwszym kwartale 1936 r.

Według informacyj agencji, jeszcze jedna dywizja ma być powołana do służby kolonialnej we wschodniej Afryce, inna dywizja zastąpić ma ją we Włoszech.

Włosi chcą zachować swobodę ruchów.

Rzym, 16. 7. (PAT). Wiadomość o mobilizacji dalszych dywizji wojennych, specjalistów, i o rozpoczęciu budowy łodzi podwodnych, wywołała tutaj duże wrażenie. Publiczność żywo komentuje nowe zarządzenia, uważając je za widomy znak tego, iż w stosunku do Abisynji Włochy zamierzają iść dalej po dotychczasowej linii przygotowań wojennych. Wszystkie dzienniki podkreślają to z naciskiem, dodając, że ani manewry Abisynji, która na zewnątrz zawsze manifestuje swą wolę pokojową, ani ingerencja pewnych państw europejskich w sporze między Rzymem i Addis-Ababą, nie zdołają odwieść Włochy od ich ostatecznego zamiaru.

„Włochy — pisze półurzędowy „Giornale d'Italia” — pragną wyjaśnić ostatecznie sytuację i zapewnić raz na zawsze pokój u granic swych wschodnio-afrykańskich posiadłości. Ponieważ żadna formuła dyplomatyczna nie dała dotychczas tego rodzaju gwarancji, nie mogą Włochy wstrzymać rozpoczętej akcji”.

Podczas gdy kancelarie dyplomatyczne — stwierdza „Lavoro Fascista” — łamią sobie głowy nad rozwiązaniem t. zw. kwestji abisyńskiej, Mussolini działa. Dziennik uważa, że budowa łodzi podwodnych była dyktowana po pierwsze przez konieczność sprostaną nowym zadaniom, powstałym wobec wzrostu znaczenia dla Włoch ich wybrzeży w kolonjach wschodnio-afrykańskich i powtórnie przez chęć zademonstrowania, iż Rzym nie jest skłonny do poddawania się postronnym wpływom w chwili decyzji.

Jeszcze dobitniej komentuje dzisiejsze zarządzenie „La Tribuna”, która twierdzi, że mają one na celu podkreślenie swobody ruchów Włoch w dziedzinie spraw morskich po układzie angielsko-niemieckim oraz mają wykazać, że Rzym przygotowany jest do wszelkich komplikacji, jakie wynikać mogą w Afryce Wschodniej.

Angielscy ochotnicy ofiarowują Abisynji swoją pomoc.

Londyn, 16. 7. Tutejsze pisma donoszą, że kilkaset oficerów i podoficerów rezerwy armji angielskiej zaofiarowało rządowi Abisynji swoją pomoc. Wobec tego, że wśród zgłaszających się jest dużo lotników i specjalistów, rząd abisyński prawdopodobnie skorzysta z oferty.

Według wiadomości Stanów Zjedn. Półn. Ameryki, wszczął się tam podobny ruch. Szczególnie licznie zgłaszają się murzyni. Pierwszy transport ochot-

ników odjedzie do Abisynji z Nowego Jorku 1 sierpnia.

Abisynja przygotowała się do obrony.

Londyn, 16. 7. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Nowego Jorku: Bawiąca w Stanach Zjednoczonych na studiach

muzycznych kuzynka cesarza Abisynji księżniczka Rassari-Keszta Tamanja oświadcza, że cesarz Abisynji przygotowuje wojnę z Włochami od 6 lat, gromadząc amunicję w tajnych składach, a wojsko w górach. Wojsko jest ćwiczone przez cudzoziemców-instruktorów. W górach porobiono tunele, jako schrony w razie ataków lotniczych.

Katastrofa samochodowa kanclerza Austrii.

Zdjęcie z miejsca katastrofy. (Z prawej na dole: żona kanclerza Schuschnigga, która postradała życie i 9-letni syn kanclerza który doznał ciężkich obrażeń).

Żywioły szaleją.

Wulkany. — Trzęsienia ziemi. — Powodzie.

Buenos Aires, 16. 7. (PAT.) Donoszą z Santiago de Chile, że wulkan Chillan wyrzucił wielkie ilości rozpalonych kamieni i lawy. Wybuch wulkanu poprzedził gwałtowny wstrząs podziemny, który wywołał wielką panikę wśród mieszkańców miasta. Przerazona ludność, pomimo szalejącej burzy i gwałtownej ulewy, wybiegła na ulice miasteczka, szukając schronienia pod gołym niebem. Trzęsienie ziemi nie wyrządziło żadnych poważniejszych szkód materialnych. Ofiar w ludziach nie było.

Kwetła, 16. 7. (PAT.) W Belużystanie odczuto trzęsienie ziemi, które trwa-

ło 15 sekund. Wstrząsom podziemnym towarzyszyły dziwne huk podziemne. Gęste chmury kurzu pokryły sąsiednie wzgórza. Trzęsienie nie wyrządziło żadnych szkód.

Strasliwa powódź w Chinach.

Szanghaj, 16. 7. (PAT.) Z nawiedzonych przez powódź prowincyj nadchodzą bezustannie alarmujące wiadomości o niebywałych rozmiarach katastrofy. Przeszło 2.000 osób utonęło. 200.000 ludzi znajduje się bez dachu nad głową. Tysiące hektarów uprawnej ziemi zostało pokryte naniesionym piaskiem i mułem, na długi okres czasu czyniąc glebę niezdatną do uprawy.

Przeszło 10.000 żołnierzy i liczne kolumny robotników biorą udział w akcji ratunkowej. Daje się odczuwać brak środków żywności. Ludność pozbawiona dachu nad głową jest prawie wszędzie wydana na pastwę głodu i epidemji.

Katastrofa górnicza w Niemczech.

Dortmund, 16. 7. (PAT.) W kopalni „Adolf von Hansemann” w Mengede wydarzyła się z niewyjaśnionych przyczyn eksplozja, powodując pożar na głębokości 750 metrów. Rozmiary katastrofy dotychczas nie dadzą się ściśle ustalić. Liczba ofiar nie jest jeszcze znana. Dotychczas zdołano wydobyć zwłoki 10 górników oraz 32 rannych.

Co się dzieje w Spale?

Skauci angielscy śpiewają polski Hymn Narodowy.

Spala, 16. 7. Przewodniczący głównego komitetu organizacyjnego zlotu p. min. spraw wewn. Kościalkowski w otoczeniu władz harcerskich dokonał wizytacji obozów harcerzy i harcerek.

Przyjechało do Spawy 20 skautów angielskich. Wsiadając z pociągu w Spale, skauci angielscy odśpiewali hymn narodowy polski w języku polskim.

Byli harcerze na zlocie.

Dzień wczorajszy na zlocie poświęcony był byłym harcerzom i harcerkom. Po nabożeństwie byli harcerze i harcarki zwiedzili zlot.

Obrady b. harcerzy rozpoczęły się o

godz. 15-ej we własnym namiocie. Zebranie zagał przewodniczący komitetu organizacyjnego, pierwszy prezes N. T. A. dr. Bronisław Helecyński, który w krótkich słowach nakreślił zadania i cele nowopowstałego zrzeszenia. Zebraniu przewodniczył gen. Norwid-Neugebauer. Po ukonstytuowaniu się prezydium zjazdu p. plk. Bagiński wygłosił referat o początkach powstania harcerstwa w Polsce. Po dłuższej dyskusji zebrani przyjęli rezolucję, która m. in. postanawia zrzeszyć w kół byłych harcerzy-uczestników walk o niepodległość w celu współpracy z harcerstwem.

Wieczorem byli harcerze i harcarki wzięli udział we wspólnym ognisku na stadionie.

Konferencja harcerzy-nauczycieli.

Obradowała w Spale pierwsza konferencja nauczycieli-harcerzy. Konferencję zagał przewodniczący Z. H. P. woj. Grzyński. Główny referat wygłosił dr. Tadeusz Strumiłło, który m. in. mówił o uwzględnieniu w pracy szkolnej i społecznej czynnika harcerskiego. W konferencji uczestniczyło około 60 nauczycieli-harcerzy.

Przyjazd weteranów 1863 r.

Jutro przyjeżdża do Spawy na zaproszenie Z. H. P. delegacja weteranów 1863 r. Weterani będą gośćmi zlotu, zwiedzą obozy wystawowe oraz będą uroczyste i serdecznie podejmowani przez harcerzy.

Zgon wodza obrony Lwowa.

Lwów, 16. 7. W szpitalu wojsk. zmarł po dłuższej chorobie serca w wieku lat 54 śp. p. Czesław Mączyński, dowódca obrony Lwowa z 1918 r. i małopolskich oddziałów armji ochotniczej. Zmarły, uczony historyk, władający 10 językami, odbył kampanię wojny światowej jako oficer artylerji w armji austriackiej. W listopadzie 1918 r. był komendantem polskich sił zbrojnych, walczących przeciwko Ukraińcom o polskość Lwowa. Następnie był komendantem miasta i powiatu lwowskiego wraz z oddziałami bojowymi. W roku 1920 został mianowany dowódcą małopolskich oddziałów armji ochotniczej i walczył przeciwko nawale Budiennego w bojach, które jak Zadworze i Krasne, stanowią bohaterską kartę polskiego ochotnika w Małopolsce.

Śp. zmarły w pierwszych latach po wojnie był posłem na Sejm i przewodniczącym kapituły Krzyża Obrony Lwowa i posiadał liczne odznaczenia. Ostatnio śp. brygadjer Mączyński przebywał stale w swym majątku ziemskim Wierzbów w ziemi Brzeżańskiej.

Studenci bułgarscy w Polsce.

Warszawa, 16. 7. (Tel. wł.). W niedzielę przybyła do Warszawy wycieczka studentów bułgarskich, członków akademickiej sekcji Towarzystwa Polsko-Bułgarskiego w Sofji.

W dniu wczorajszym goście bułgarscy zwiedzali stolicę. Dziś odbędą wycieczkę do Wilanowa. Wieczorem wyjadą do Gdyni. Po kilkudniowym pobycie na wybrzeżu, goście zwiedzą Poznań, Katowice, Kraków i Lwów. W drodze powrotnej do kraju studenci bułgarscy zatrzymają się w Warnie, gdzie wezmą udział w uroczystościach ku czci Władysława Warneńczyka.

P. Prezydent Rzplitej wyjechał do Wisły.

P. Prezydent Rzplitej wyjechał ze Spawy do Wisły na Śląsku Cieszyńskim na wywczasy letnie.

MADE IN BERLIN.

Stolica Niemiec dostarcza mundurów armjom całego świata.

Admiralskie uniformy marynarki abisyńskiej, ale tylko dla filmu.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“).

Berlin, w lipcu.

Wiadomo, że królestwem mody kobiecej jest Paryż, a męskiej Londyn. Wiadomo również jest, że Brzeziny łódzkie i inny Ozorków eksportują taną konfekcję męską i do Paryża i do Londynu. Ale mało komu jest wiadomym, że moda wojskowa kwitnie w Berlinie. Fakt sam dla siebie jest jednak zupełnie zrozumiały. Po stworzeniu przez Bismarcka w Wersalu Drugiej Rzeszy, rozpoczął się okres rosnącego militarystyki niemieckiego, który doszedł do zenitu w czasie, gdy w Anglii zasiadł na tronie syn wielkiej Wiktorji, Edward VII, twórca „entente cordiale“, a nad Niemcami objął rządy Wilhelm II-gi.

Wobec wielkiego zapotrzebowania na mundury oficerskie i wobec wytworzenia się w Niemczech specjalnej kasty oficerów, noszących głowy bardzo wysoko i spoglądających na świat z reguły przez monokl, powstały szczególnie w Berlinie firmy krawieckie, które wyspecjalizowały się tak dalece w robocie mundurowej, że choć po wojnie armja niemiecka zniknęła niemal, to jednak firmy miały już wyrobioną swoją markę i niewiele ucierpiały przez Traktat Wersalski, a dziś nadszedł dla nich znów okres złoty.

Istnieje przy Friedrichstrasse taka firma krawiecka, bodaj że najznamienitsza, której archiwa mówią bardzo wiele. Ktoby bowiem pomyślał, że angielski „arbitr eleganciorum“, następca tronu angielskiego, książę Walji, o ile swoje cywilne ubranie zamawia w Londynie, mundury jednak przed wojną zamawiał w Berlinie. Tak jednak było. Gdy na krótko przed wojną książę Walji mianowany został szefem pułku dragonów gwardji, polecił wykonanie swego paradnego munduru firmie berlińskiej. W tym celu zjechała do Berlina nietylko specjalna misja, złożona z szatnych księżących, ale także oficer, który był — jak się to obecnie nazywa — manekinem. Wszystkie jego wymiary odpowiadały bowiem w zupeł-

ności wymiarom księcia i na nim odbywało się przymierzanie.

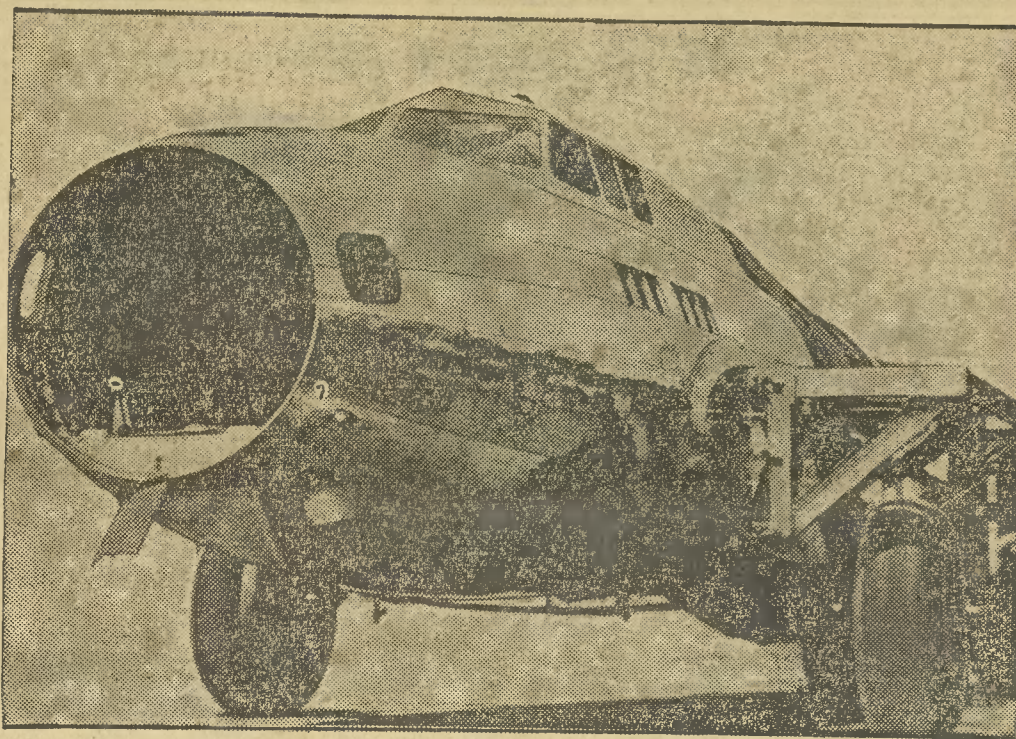
Do klientów firmy należy również Christian, król Danji, należeli wszelacy książęta pruscy, od owego Leopolda, który brał udział w wojnie rosyjsko-japońskiej, aż do Fryderyka Leopolda, który taką wagę przywiązywał do dobrze wypracowanych spodni, że w ciągu wolał stać, aniżeli siedzieć...

Do klientów firmy należeli dalej nietylko wszyscy znani wodzowie niemieccy z czasu wielkiej wojny z Hindenburgiem na czele, ale należą po dziś dzień armje całego niemal świata. Od Brazylji po Kanadę i od Norwegji przez

Kapstadt do Japonji — wszystkie armje zamawiały już w Berlinie. I co za rozmaitość przytem wszelkiego umundurowania. I co za możliwość studjów psychologicznych... Ot np. armje krajów północnych: uniformy oficerskie proste, skromne, bez ozdób ni barwnych obszyci.

Na Balkany wysyła się mundury tylko obficie szamerowane, z błyszczącymi akselbantami, ze sznurami etc. Zamówienie na uniformy dla gwardji przybocznej królowej Marii rumuńskiej zajęło dobrych kilka stron księgi zamówień... Złote hafty, szarfy, sznury, olbrzymie epolety, galowe uniformy dla ochmistrzów i mistrzów ceremonji —

Amerykański samolot bombowy.

Armja amerykańska wzbogaciła się o serję nowych samolotów bombowych, zdolnych do zabrania piętnastu bomb tysiąc kilogramowych i mogących osiągnąć imponującą szybkość 440 km. na godzinę. Kadłub takiego samolotu widzimy na zdjęciu.

to były detale, których przecież na jednej stronie zmieścić nie można było.

Ale największą barwność wykazują jednak uniformy armji republik południowo-amerykańskich. Akselbanty, jak talerze, a wielkość sznurów przypomina w zupełności ljanę z nad amazonki. Berlin dostarcza uniformów dla wszystkich bez wyjątku armji południowo-amerykańskich. Oficerowie Boliwji i Paragwaju walczyli ze sobą w stepach Gran Chace w uniformach, sprowadzonych z Berlina. Kadeci szkół oficerskich Brazylji, Kolumbji, Wenezueli, Chile i t. d. w Berlinie mają zamawiane mundury przez ministerstwa wojny swych krajów.

Ale to nie wszystko. Japoński dyplomata zostaje zaproszony na oficjalny obiad i na dwa dni przed bankietem konstatauje z rozpaczą, że berlińskie mole zdołały już nadgryźć jego uniform. Telefon do zakładu na Friedrichstrasse. Za 10 minut zjawia się wysłannik firmy, bierze miarę i za dwa dni firma dostarcza dyplomacie nowy uniform.

Pozostają jeszcze zamówienia dla firm kinematograficznych od Hollywood aż do Joinville. No, w tej dziedzinie panuje już zupełna anarchja. Nie dość bowiem, że firmy kinematograficzne zamawiają uniformy armji już nieistniejącej, jak np. cisalpińskiej armji napoleońskiej, ale zamawiają je nawet dla... wysokogórskiej marynarki abisyńskiej. Taka była fantazja jednej z wytwórni amerykańskich. Szef firmy stwierdził przede wszystkim na mapie, że Abisynja nie posiada dostępu do morza, upewnił się u wysoko postawionych klientów, że nie posiada również marynarki, poczem powiadomił o tem wszystkie wytwórnie i poprosił o dalsze zlecenia. Zamówienie zostało wprawdzie cofnięte, ale szef oczekuje nowej niespodzianki, bo przecież u tych Amerykanów wszystko jest możliwe — szczególnie w filmie.

L. H.

Wyścig automobilowy przez Afrykę

W 1936 roku odbędzie się pierwszy wyścig automobilowy poprzez Afrykę w kierunku z północy na południe. Auta startują nad brzegiem Morza Śródziemnego, a meta znajduje się w Johannesburgu. Udział w wyścigu brać mogą auta wszystkich firm i krajów, z wyjątkiem motocyklów. Obsada aut biorących udział w wyścigu może się składać tylko z dwóch osób. Trasa wyścigu prowadzi częściowo przez szosy asfaltowe, częściowo zaś poprzez piaszczyste pustynie i dżungle.

Pod OBRAMUNKĄ
MAREK ROMAŃSKI

(Ciąg dalszy).

Polecenie, jakie otrzymał młody porucznik od pułkownika Luciusa, było raczej zaszczytnym dowodem zaufania, takiego bowiem aresztowania w biały dzień i w publicznym lokalu należy dokonać równie szybko i energicznie, jak i taktownie i dyskretnie.

Kurt von Hedinger mimo młodego wieku, miał już poza sobą nie jedno zadanie spełnione z doskonałym sprytem i energją, ku zupełnemu zadowoleniu swych zwierzchników. Jego ostra, niebywale sprężysta inteligencja była jak gdyby specjalnie wydolikowana w jed-

nym właśnie kierunku, a kierunkiem tym była właśnie służba wywiadowcza. Był to poprostu dar wrodzony, dar z jakim człowiek się chyba rodzi, szczególnie nadwrażliwość psychiczna, która umie dostrzec pewne rzeczy tam, gdzie inny ich nie dostrzega, która potrafi zsyntetyzować i skojarzyć z sobą pewne niewinne pozornie fakty w łańcuch przyczynowy, zadziwiający swą bezsporną logiką. Kurt von Hedinger miał już poza sobą niejedną sukces swjej pracy w kontrwywiadzie niemieckim, niejedno gniazdo szpiegowskie zlikwidował i był uważany za wschodzącą gwiazdę niemieckiego II-go oddziału. Wydany mu przez Luciusa rozkaz ucieszyłby go w każdym innym wypadku, ale tym razem zaskoczył go i spowodował ten właśnie zewnętrzny odruch niezadowolenia, który pułkownik wyczytał z rysów jego twarzy swemi argusowemi oczyma.

Przyczyną tego niezadowolenia była Greta Nielsen, piękna siostrzenica generała von Strelitz. Kurt von Hedinger należał do najbardziej zapalonych wielbicieli dziewczyny, a zarazem do tych, wobec których Greta była najbardziej chłodna i chwilami nawet lekceważąca. Po jego długich i gorących prośbach zgodziła się wreszcie spotkać z nim sam na sam w malej cukierni, o której Kurt wyraził się, że była ona jakby stworzona dla zakochanych. Obietnica tego spotkania otworzyła przed młodym oficerem, jakby wrota do raj. W sercu

jego kołatała nadzieja, iż to pierwsze spotkanie we dwoje stanie się, jakby czemś przelomowym w jego stosunku do Greta, że pękną lody konwencjonalnej towarzyskiej uprzejmości, z jaką dotąd odnosiła się zawsze do niego. Nie miał dotąd łaski w jej oczach, miał jej przynajmniej mniej niż inni, choć nikt nie mógł się pochwalić, by jego flirt z oszalamiającą piękną dziewczyną przybrał bardziej określone i konkretne formy. Greta Nielsen była właśnie o tyle niedostępna, o ile swobodna. Kurt von Hedinger był jednak zazdrosny o każde słowo, o każdy uśmiech, który nie był jemu darowany i w każdym mężczyźnie który zbliżył się do niej, gotów był widzieć jej kochanka. Ilekroć myślał o tem, zaciskał zęby i powtarzał sobie, że musi ją zdobyć, że musi przełamać jej obojętność. że musi z tych ust prześlizgnąć, zazwyczaj półdrwiwo, półteknie uśmiechniętych, wydobyć ciche, pełne tkliwości słowo — kocham. Tymczasem Greta Nielsen zdawała się jakby nie dostrzegać, jakie uczucia ogarniały mózg i serce porucznika marynarki, zdawała się, jakby unikać pozostania sam na sam w jego towarzystwie. I oto od jutra wszystko miało ulec zmianie... Miał się z nią jutro zobaczyć, mieli usiąść obok siebie w zacisznym kącie cukierni i Kurt von Hedinger, który uzyskał od niej obietnicę tego spotkania, żywił nadzieję, że potrafi zainteresować ją swoją osobą oraz powiedzieć jej w odpowiedniej formie, że z każdym dniem myśli o niej coraz więcej, że z każdym dniem jest mu bliższa.

Wszystkie te plany zostawały przekreślone kilkoma suchemi, twardemi zdaniem, wypowiedzianemi przez pułkownika Luciusa. Strąciły one Kurta z

obłoków. Jakże krótka była radość, jakiej doznał wczoraj w „Feminie“, gdy obiecała mu upragnione spotkanie. Jutro miał aresztować Patrasa w cukierni Jännera o jedenastej rano. Właśnie jutro i właśnie o tej godzinie!

Najprostszą rzeczą było powiadomić Gretę, że spotkanie, o które prosił nie może dojść do skutku i prosić ją, by nie czuła się tem obrażona i zechciała umówić się z nim w innym terminie. Innego wyjścia z sytuacji nie było. Kurt von Hedinger wiedział jednak, że piękna panna ma swoje kaprysy i że może się zdarzyć, iż dużo wody rzeki zanoszą do oceanów, zanim zechce po raz drugi spełnić jego prośbę. Nie to jednak było powodem, dla którego Kurt zdecydował się w ten, a nie odmienny sposób odpowiedzieć na pytanie swego przełożonego. Może nawet nie wiedział dobrze, dlaczego to zrobił, może przyczyną było ogromne zaufanie, jakim cieszył się wśród podwładnych surowy i bezwzględny szef wywiadu, w którym wszyscy jego współpracownicy widzieli dżentelmena w każdym calu, doś, że porucznik uważał poprostu, że nie trzeba tego tać przed Luciusem. To też na pytanie, dlaczego nie robi wrażenia ucieszonego powierzona mu misją, zamiast zapewnić o swej radości z powodu wyróżnienia i zaufania, odpowiedział.

— Nie myli się pan, panie pułkowniku. Chciałem istotnie zwierzyć się z czemś panu pułkownikowi...

Wzrok von Luciusa zdradził mu, że szef wywiadu był pewny takiej właśnie odpowiedzi.

— Słucham, panie poruczniku. Słucham z uwagą...

(Ciąg dalszy nastąpi).

W państwie lilijki i żubra.

Dwa dni na jubileuszowym zlocie harcerstwa w Spała.

(Od specjalnego wysłannika „Dziennika Bydgoskiego”).

Spała, w lipcu.

Dokoła Spały — i to w dużym promieniu — panuje specjalna atmosfera. Już gdzieś koło Łodzi, a w każdym razie w Kolużkach ludzie inaczej się niemal nie tytułują, jak: druha, druchno, a jedyną dopuszczalną formą powitania jest gromkie: **Czuwaj!**

Wszystko jedzie do Spały. Wszędzie tłok. I na wszystkich ustach to samo: **Spała, Spała, Spała i t. d.** — we wszystkich możliwych przypadkach.

Przy dobrych chęciach i niedużej ilości sprytu można jednak do Spały dojechać. Trzeba tylko wiedzieć, gdzie i w którą stronę przesiadać i wogóle — chcieć dojechać. Kosztuje to nawet stosunkowo niedrogo, jeśli się w „Orbisie” wykupi kartę uczestnictwa, dostępną dla każdego.

Jak się jedzie — nie pora się teraz o to martwić — dość, że w przeddzień uroczystego otwarcia zlotu znalazłem się w Spała. Pociąg, którym dojechałem, był jednym z wielu zalegających dworzec w Spała. A ja? Też byłem jednym z bardzo, bardzo wielu.

Na początku było tłumno i wogóle niewiadomo było, co ze sobą robić. Ale to bardzo krótko. Bo zaraz jednak widać, że w tem harcerskim państwie wszystko jest zorganizowane, jak należy. I dopięte na ostatni guzik. Służba informacyjna i polityczna działa idealnie. Harcerze z pomarańczowymi opaskami na ramionach utrzymują porządek. I jak to robią? Grzecznie, usłusznie, chętnie, z przyjaznym uśmiechem. Policje całego świata mogłyby się od nich uczyć. Poczta zresztą uczniów daleko szukać po świecie... Znalazłby się pewnie i bliżej..

Organizacja — to pierwsze, co imponuje. O wszystkim pomyślano. A było o czym myśleć. Stworzyć z niczego ogromne miasto na głuchym odludziu — to sztuka, którą nie każdy potrafi. Ale harcerze potrafili.

A u nas w obozie!

Przez las ciągną się ulice. I jakie ulice? Takich długich ulic w Bydgoszczy nie mamy. I przecznice. **Ulice są oświetlone.** I to nie tylko przez słońce albo przez księżyc, których to źródła światła strzegą zazdrośne chmury, ale przez autentyczną elektryczność. Są też wodociągi. I wogóle wszystko, co do fizjologicznego szczęścia jest potrzebne.

Wszystko to już przedtem zrobili harcerze z ochotniczych obozów pracy. Oni to cały ogromny teren przysposobili pod zlot. A teraz ich szare koszulki cieszą się powszechną sympatią. I wdzięcznością. Bo młodzież harcerska, przybyła z całej Polski, ceni pracę i umie być za nią wdzięczna.

Czego się tu nie ma? Przedewszystkiem w centrum, koło areny i hali teatralnej cała dzielnica handlowa, gdzie wszystko można dostać. Wogóle dzięki sekcji urządzeń zlotowych wykonano drogę bitą na odcinku Spała — Teofilów, oraz szereg dróg leśnych. W dzielnicy handlowej Zlotu wybudowano kioski i pawilony, na terenach poszczególnych obozów postawiono blisko 25 magazynów. Na brzegach Pilicy zainstalowano długie szeregi kładek i pomostów do mycia. Wielką halę, istniejącą na terenie Zlotu, zaadaptowano do potrzeb wystawy i teatru obozowego. Założono 12 i pół kilometra instalacji elektrycznej, umożliwiającej należyte oświetlenie ważniejszych punktów Zlotu. Celem dostarczenia dobrej wody, rozbudowano wodociąg rezydencji i założono nowy wodociąg, na który składają się rury długości siedmiu kilometrów, oraz zmontowano 115 studzien abisyńskich. Założono też linie telefoniczne.

I osobny tor kolejowy. I jeszcze dużo, dużo innych rzeczy.

Zlot został przygotowany, jak widzimy, z rozmachem. To od razu widać. I dlatego właśnie jest wszystkim dobrze na zlocie.

Wędrujemy po Polsce.

Byłoby przesadą twierdzić, że w ciągu dwóch dni można zwiedzić oboz zlotowy. I tydzień nie wystarczy, żeby być wszędzie i widzieć wszystko.

Przećież to cała Polska. I jeszcze coś więcej. Bo co krok to jacyś goście zagraniczni, którzy oczywiście budzą największą sensację.

Poznań wraz z Pomorzem i Gdańskiem leżą w samem śródmieściu. To podobóz ósmu, do którego są również przydzieleni Czechosłowacy oraz skauci polscy ze Stanów Zjednoczonych i z Kanady. Podobóz ósmy wyróżnia się z pośród wszystkich podobozów. W podobozie ósmym wyróżnia się **hufiec pierwszy — bydgoski, a w hufcu bydgoskim „Błękitna czwórka”,** która dzięki świetnej tradycji i znakomitej postawie należy do najwybitniejszych drużyn na zlocie.

Dalej wszystkie chorągwie pokolei. Dzielnica idzie za dzielnicą, ale nikt o tem nie myśli. Wszyscy są braćmi, wszyscy są harcerzami.

Każdy oboz czemś się wyróżnia. Ten kuchnią, ten bramką, ten urządzeniami w namiotach. Wogóle przeważa styl puszczański. **Harcerze są w Przyjaźni z przyrodą**

i przyroda im służy. Dbają o wygodę i o estetykę. I dobrze czują się w obozie.

A także wesoło. To jest rys zasadniczy tego wyjątkowego miasta. Radość życia i pogoda ducha, mimo notorycznej niepogody.

Śpiewy, wesołe okrzyki nie ustają. Orkiestry grają niemal nieustannie, jako że orkiestr harcerskich jest na zlocie sporo.

Nikt się nie przejmuje przeciwnościami. Być może!

— My się deszczu nie boimy! — wołają, śmiejąc się, jacyś malcy i mimo że cieknie za kołnierze, ćwiczą z zapalem. Przecież tracić czasu nie można. Na zlocie każda chwila jest droga.

Oboz harcerski, oddzielony Pilicą, paru kilometrami i... przepustkami, jest jeszcze rozleglejszy. Chcąc go choć pobieżnie zobaczyć, przejeżdżam wzdłuż drogi centralnej jakąś rozsypaną się bryczka. I ten objazd trwa około godziny. A co dopiero myśleć o złożeniu wizyty poszczególnym drużynom albo nawet chorągwiom.

Szukamy przyjaciół!

Na zlocie każda chwila jest droga — powiedziało się.

Program jest obfity i trzeba go w ciągu kilkunastu dni wyczerpać. Przedewszyst-

kiem **harce**, t. zn. zawody w sprawnościach harcerskich, do których stają tysiące chłopców. Samarytanka, bieg harcerski, pionierka, łączność, dwudniowa wycieczka.

To wszystko trzeba umieć i tem wszystkim trzeba się popisać. A pozatem trzeba gospodarzyć u siebie w obozie. Trzeba ugotować, aby zjeść. Trzeba dbać o namioty, żeby spać. I ciągle pamiętać, że: **jak cię widzą, tak cię piszą.**

Więc trzeba trzymać fason!

I jeszcze goście zagraniczni. Jest ich dużo. Najliczniejsi i najmiłsi — Węgrzy. Każdy zlot skautowy odbywa się pod hasłem: **szukamy przyjaciół!** Przyjaciół — bez względu na granice, języki, zwyczaje. Każdy skaut jest przyjacielem.

Dlatego też tak pięknie jest w Spała. Radośnie i dziarsko. **Rzeczpospolita harcerska, która ma lilję i żubra w herbie, rządzi się innemi, lepszymi prawami.**

Oby te prawa wszędzie mogły zapanować!

Może zapanują!

Uśmiechnij się! — To na początek. (hak).

Tak się prześnił sen...

— Czy my się tu jeszcze kiedy spotkamy?
— Chyba nie...
— A szkoda, nieźle tu było. Ze też nikt nie chce naszej pracy uszanować...

Stronnictwo Ludowe nie weźmie udziału w wyborach.

Warszawa, 16. 7. (tel. wł.). Ubiegłej niedzieli odbył się nadzwyczajny kongres Stronnictwa Ludowego, na który z 200 powiatów przybyło 280 delegatów i przeszło 300 gości. Po odczytaniu listów od Witosa, Kiernika i Bagińskiego, przebywających w dalszym ciągu zagranicą, b. marszałek Sejmu Rataj odczytał i uzasadnił rezolucję o bojkocie wyborów. Wobec zdecydowanie jednolitego stanowiska delegatów dyskusję uznano za bezprzedmiotową. **Wniosek posła Sawickiego, ażeby decyzyję co do wyborów pozostawić organizacjom okręgowym, odrzucono 276 głosami przeciwko 3.** Następnie przyjęto jednomyślnie rezolucję, która zawiera na wstępie obszerne motywy, wskazujące, że **nowa konstytucja ścieśnia prawa polityczne ludu do ostatnich granic**, a jeszcze ta reszta praw została odebrana przez ordynację wyborczą. W dalszym ciągu wśród motywów czytano: „Odepchnięcie ludności od państwa może być tem w skutkach groźniejszym, że żyjemy w czasach, gdy wobec ogólnego wyścigu zbrojeń Europa wielkimi krokami zbliża się do największych ze znanych klęsk — wojny. **Polska może odepnąć groźące jej niebezpieczeń-**

stwo jedynie wówczas, gdy opierać się będzie na barkach cieszących się pełnią praw i przywiązanych do państwa obywateli. Poza armją bowiem, do której lud chce zawsze odnieść się z całym zaufaniem w przekonaniu, iż służyć ona będzie jedynie obronie granic, **bezpieczeństwo ojczyzny zależy również w tym samym stopniu od stosunków politycznych w kraju.** Tylko żywioły demokratyczne, niezależnie od tego w jakim się obozie obecnie znajdują, działające w zgodnym wysiłku, mogą wyprowadzić Polskę na drogę rozwoju i dostatku”.

Sama uchwała brzmi: „W tym stanie rzeczy kongres Stronnictwa Ludowego uchwalił wobec niemożliwości masom chłopskim uzyskania swoich niezależnych przedstawicieli w Sejmie i w Senacie, wobec odebrania im praw, a przez to samej możliwości spełnienia obowiązków z praw tych wynikających, **Stronnictwo Ludowe nie weźmie udziału w wyborach, przeprowadzonych na podstawie nowych ordynacji wyborczych.** Każdy, kto by się ubiegał o mandat poselski lub senatorski lub mandat przyjął, przestanie być członkiem Stronnictwa Ludowego”.

Pijacy zatłukli na śmierć domniemanego złodzieja.

Warszawa, 21-letni Jan Królikowski, praktykant szlifierski w państwowej fabryce kabinowej przybył onegdaj w nocy w towarzyszyście kolegi Romana Kurendy do mieszkania wspólnego znajomego przy ul. Zielnej 81. Przechodząc przez podwórze R. Królikowski wskutek ciemności potknął się i wpadł w otwór przy oknie suterenu, należącej do Zdzisława Zalkiewicza, murarza, który urządził libację w gronie dwóch kolegów.

Pijacy wybiegli na podwórze, wyciągnęli Królikowskiego z otworu i w przekonaniu, iż to złodziej, zaczęli się nad nim znęcać. Wciągnęli go do sieni i przerzucili przez poręcz z parteru do suterenu, a następnie

poczęli go bić butelkami, żelaznemi garnkami, talerzami i t. d.

Gdy Królikowski był już nieprzytomny, Palkiewicz pchnął go nożem tak głęboko, że przebił tchawicę i naczylnia krwionośne. Po dokonaniu tej zbrodni sprawcy poszli do mieszkania. Tymczasem Kurenda przy pomocy sąsiadów wyprowadził Królikowskiego, który odzyskał przytomność, na podwórzu. Tam ranny upadł, towarzyszy chciał go następnie wyprowadzić na ulicę, przed domem jednak wskutek silnego upływu krwi Królikiewicz zmarł.

Po przeprowadzeniu śledztwa, policja aresztowała Palkiewicza, jego żonę Marię i dwóch kolegów.

Z KRAJU.

Przychówek ogrodu zoologicznego w Warszawie. W warszawskim ogrodzie zoologicznym urodziła się zebra górską. Jest to tuż trzecia zebra, urodzona w Warszawie, jednakże z gatunku górskich pierwsza. Zebrzątko jest wyjątkowo ładne i duże.

Dwaj lotnicy krakowscy por. pil. Kurowski i obserwator por. Masowka w czasie lądowania samolotu podczas gwałtownej burzy ulegli pod Tarnobrzegiem wypadkowi. Rannych lotników przewieziono do szpitala.

Nowy kościół w Tarnowie. Rozpoczęto w Tarnowie budowę nowego kościoła. Będzie to kościół parafialny dla wschodniej części miasta t. zw. Grabówki, zamieszkałej przez ubogą ludność oraz dla przyległych wiosek. Kopanie fundamentów rozpoczął osobiście ks. biskup dr. Lisowski.

Popelniał samobójstwo wystrzałem z rewolweru w skroń przemysłowiec łódzki Leopold Stein. Stein zostawił list, w którym tłumaczy swój krok ciężką sytuacją materialną.

Przodownik policji i bandyta zabici. Do lokalu spółdzielni mleczarskiej w Sterbini (pow. sokołowski) wtargnęło pięciu rabusiów, którzy rozbili kasę ogniową, skąd zabrali 5000 zł gotówki i weksle. Powiadomiony o napadzie posterunek policji zaalarmował okoliczne posterunki i rozpoczął akcję tropienia rabusiów. Przodownik Sińczuk zetknął się z bandytami, którzy ostrzelali go ścigających ich policjantów. Wywiązała się obustronna walka, w czasie której przodownik został ciężko ranny w prawą rękę i wątrobę. Po przewiezieniu do szpitala miejskiego w Siedlcach zmarł. W czasie strzelaniny jeden z bandytów został zabity, drugi ranny. Bandyci, których urlopowano z więzienia, uzbrojeni byli w rewolwery i granaty.

Konfiskata „Przyszłości”. Postanowieniem sądu grodzkiego w Katowicach skonfiskowany został cały nakład tygodnika „Przyszłość”, organu stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji z dnia 14 lipca.

Ciężkie zranienie ziemianina. Właściciel majątku Machnata w pow. grójeckim Pszczółkowski wracał w nocy konno i zauważył na swych polach wóz z nieznanymi osobnikami, których zachowanie wydawało mu się podejrzane. Zsiadłszy z konia, podążył w stronę wozu, a wówczas padł strzał. Kula ugodziła ziemianina w pierś. Brojąc krwią, padł na ziemię i przeleżał do świtu, póki nie znaleziono go ciężko rannego. Złoczyńcy skradli mu konia i na wyprężonych z wozu koniach zbiegli.

Okrutny hajdamaka. Z polecenia prokuratora w Stanisławowie aresztowano Aleksandra Kondruga, ukraińca, który w 1919 r. zamordował 19 żołnierzy polskich, należących do P. O. W.

Śnieg w górach. W ostatnich dniach w Karpatach koło Delatyna spadł dość znaczny śnieg.

Drobne wiadomości.

— W Łowianum utworzone zostało katolickie stowarzyszenie młodzieży rosyjskiej, które otrzymało błogosławieństwo od Ojca sw.

— Na Śląsku hulczyńskim rozwijają Niemcy energiczną akcję antycycką.

— Król Borys bułgarski przyjął w pałacu w Sofji członków zarządu Sokola polskiego, jugosłowiańskiego, czeskosłowackiego i rosyjskiego.

— Liczba bezrobotnych we Francji zmniejszyła się i wynosi obecnie 393.469 osób.

— Ryszard Strauss zrezygnował ze stanowiska przewodniczącego izby muzycznej Rzeszy Niemieckiej i ze stanowiska prezesa związku kompozytorów.

— Przybyła do Helsinek pani Evans Booth, generał armii zbawienia, witana entuzjastycznie przez tłumy publiczności.

Nowy marszałek Anglii.

Szef sztabu głównego Wielkiej Brytanii generał Archibald Montgomery-Massinobord został mianowany marszałkiem polnym.

Dział Gospodarczy

Jakie będą ceny żyta po żniwach?

Tylko generalne moratorium może zapobiec gwałtownemu spadkowi cen zbóż.

Głównym naszym ziemiopłodem jest żyto, które stanowi prawie 50 procent produkcji zbożowej. Nic też dziwnego, że żyto jest przedewszystkiem przedmiotem podaży. To też nasz system popierania eksportu rolniczego głównie żyto miał na względzie. Kosztowało to i kosztuje nas nadal dużo pieniędzy z dość małym jednak skutkiem. Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe parokrotnie musiały przerywać swoje zakupy dla braku miejsca w magazynach, a w rezultacie ostatecznym cena nie tylko nie doszła do poziomu opłacalnego, ale wręcz na tendencję zniżkową, czego dowodem jest, że cena obecna żyta jest niższa od poźniwej w roku ubiegłym. Nadmienić przytem należy, że jeszcze dotąd nigdy przed samymi żniwami nie sprzedawano żyta po 10 złotych za 100 kg., a w tym roku tyle obecnie za żyto płacą. Dzisiejsza cena żyta, nie przekraczająca już 10 złotych za 100 kg., jest wymownym wskaźnikiem, że cena po żniwach spadnie bardzo silnie.

JAKIE BĘDĄ CENY PO ŻNIWACH?

Najwybitniejsi fachowcy w handlu zbożem stwierdzają, że zaniechanie interwencji na rynku zbożowym oraz ograniczenie popierania wywozu zbóż, spowoduje dalszy spadek cen żyta. Obniżka cen zbóż wynosić będzie — zdaniem fachowców — około 36 procent cen dzisiejszych. Znaczący spadek cen żyta, że cena żyta po żniwach wynosić będzie na t. zw. rynku światowym od 7—9 złotych za 100 kg. Jeśli się teraz odliczy koszt przewozu żyta na rynek światowy, które wynoszą mniej więcej około 4 zł na 100 kg., to cena żyta u nas, w kraju, wyniosłaby o 4 zł mniej, niż na rynku światowym, a więc rolnik sprzedawałby żyto po 3 do 4,50 złote za 100 kg. Do tej sumy trzeba doliczyć premję wywozową, którą daje państwo. Organizacje rolnicze domagały się, by premja wywozowa wynosiła 12 złotych od 100 kg. Gdyby rząd był przyznał tę premję, cena żyta wyniosłaby u nas 15 do 17 zł za 100 kg., czyli tak samo, jak w roku ubiegłym. Niestety, żądania organizacji rolniczych nie zostały uwzględnione, gdyż według nowej polityki rolniczej, uchwalonej przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów dnia 8 czerwca br., premja wywozowa wynosić będzie nie 12, tylko 6 złotych. Wobec czego, cena żyta wyniesie u nas, w kraju, około 9 do 11 złotych za 100 kg. Takie są warunki kształtowania się ceny zboża. Znaczący to, że gdyby wszystko szło po linii najkorzystniejszej, to ceny żyta powinny się ustalić u nas po żniwach na kwocie przeciętnie 10 złotych za 100 kg., czyli prawie o jedną trzecią niższej, niż w roku ubiegłym. Trzeba się jednak liczyć z tem, że, jeżeli nie wyjdą zarządzenia, które uniemożliwią ludności rolniczej wywożenia na targ zbóż natychmiast po żniwach, będzie gorzej, cena żyta będzie jeszcze niższa. Składają się na to następujące okoliczności: brak jakiegokolwiek gotówki na wsi, spłata rozterminowanych długów i widmo sekwestratorów skarbowych.

Czy są środki, któreby zapobiegły katastrofalnej niżce cen?

Tak są! I czas już najwyższy, ażeby miarodajne czynniki nie tylko o środkach tych pomyślały, ale wydały natychmiast odpowiednie zarządzenia, bo naprawę rolnictwo stoi już nad przepaścią.

Izby Rolnicze, tak pomorska jak i wielkopolska, reprezentujące rolniczy samorząd, podzielają tę naszą troskę o najbliższą przyszłość rolnictwa. W numerze 158 „Dziennika Bydgoskiego” z dnia 12 bm. przytoczyliśmy uchwały komisji ekonomicznej Wielkopolskiej Izby Rolniczej, która bardzo silny nacisk położyła na konieczność natychmiastowego wydania zarządzeń, któreby powstrzymały podaż zbóż po żniwach, a tem samem powstrzymałyby gwałtowny spadek ich cen.

JAKIE SĄ ŚRODKI ZARADCZE?

Środki zaradcze przeciwko nadmiernej podaży zbóż po żniwach, a tem samem przeciwko katastrofalnemu spadkowi ich cen — to zmniejszenie nacisku finansowego na rolników! Zmniejszenie nacisku powinno polegać na wprowadzeniu moratorium w stosunku do długów i wszelkich zaległości rolniczych oraz na obniżeniu bieżących obciążeń rolniczych (rolnictwa).

Rolnicy rozumieją, że nie można odrzucać przeprowadzić akcji zmniejszenia podatku, świadczeń i długów. Ale przecież nie można też doprowadzić do jeszcze większej ruiny rolnictwa, które i tak już w czasie kryzysu najwięcej ucierpiało. Zanim więc opracuje się zarządzenie szczegółowe, niezbędne dla zapobieżenia nadmiernej podaży zbóż, a co zatem idzie, gwałtownej niżki cen zbóż, powinno się ukazać natychmiast, jeszcze w czasie żniw, zarządzenie wprowadzające generalne moratorium. Oczywiście karencja ta winna znaleźć zastosowanie z mocy samego prawa, bez żad-

nych starań ze strony rolnika. Uzależnienie uzyskania karencji (zwłoki) od orzeczenia urzędu rolniczego wytworzyłoby nawał spraw w tych urzędach oraz stanowiłoby nowe obciążenie gotówkowe rolnictwa, gdyż powstałyby przytem nowe koszty.

Sprawa natychmiastowego zastosowania moratorium jest obecnie najbardziej aktualnym warunkiem powodzenia uchwalonej przez Komitet Ekonomiczny Rady Mini-

strów polityki rolniczej, przewidzianej na najbliższy okres gospodarczy.

Jeżeli zaś ogłoszony przez rząd program polityki rolniczej na rok gospodarczy 1935/36 nie zostanie w najbliższym czasie uzupełniony szeregiem tych zarządzeń, których domaga się zniszczone rolnictwo, to zamiast przybliżyć rolnictwo do wyjścia z kryzysu, wtraci się je w przepaść.

Do tego dopuścić nie wolno!

W.

Rolnictwo pomorskie wobec nowego programu gospodarczego.

Prezydium Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego u p. ministra Poniatowskiego.

W dniu 12 lipca br. p. minister Poniatowski przyjął na specjalnej audjencji członków prezydium Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego, którzy przedstawili p. ministrowi postulaty zorganizowanego rolnictwa pomorskiego w odniesieniu do nowego programu gospodarczego, wręczając odpowiedni memoriał.

Na wstępie delegacja P. T. R. podkreśliła, że Ziemia Zachodnie są w szczególności nastawione na zboże, tak o ile chodzi o mniejsze jak i większe warsztaty rolne, czego dowodem jest choćby tylko fakt, że według statystyki z roku 1933 eksport z Pomorza i Wielkopolski w stosunku do eksportu z całej Polski wynosił procentowo w życie 72%, jęczmieniu 58%, pszenicy 31%, mące 84,1%.

Nowe wytyczne polityki gospodarczej, wprowadzone bezpośrednio po żniwach bez żadnych uzupełnień, będą miały za skutek niechybnie niżkę cen zbóż, a ogromne straty stąd wynikłe z pewnością nie znajdują automatycznej rekompensaty we wzroście cen produktów hodowlanych.

Rolnictwo pomorskie z uznaniem ustosunkowało się do nowego programu gospodarczego, jako polityki w odniesieniu do dłuższego okresu czasu uważa jednak, iż należy je uzupełnić planową i równie zdecydowaną akcją obniżki cen przemysłowych

i wszelkich obciążeń finansowych warsztatów rolnych.

W odniesieniu jednakże do okresu przejściowego co najmniej lat 2, zanim nowe zasady polityki gospodarczej wydadzą realny skutek, rzeczywistość gospodarcza wymaga poważnych uzupełnień, które, zdaniem Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego, powinny polegać na:

- 1) Wstrzymaniu na okres 2 lat spłat wszelkich należności rolniczych, ujętych w rozporządzeniach oddłużeniowych, przy o procentowaniu maksymalnym 2%.
 - 2) Utrzymanie przynajmniej częściowe w okresie 2 lat akcji interwencyjnej P. Z. P. Z. na Ziemiach Zachodnich najbardziej na zbył zbóż nastawionych.
 - 3) Zniesie oprocentowanie kredytów zaliczkowych i zastawowych, które się zupełnie zdepopularyzowały.
 - 4) Wstrzymanie egzekucje (nie zajęcia zabezpieczające) w rolnictwie do stycznia.
 - 5) Wydać rozporządzenie wykonawcze Ministra Opieki Społecznej o zaległościach w opłatach ubezpieczeń społecznych.
- Zarządzenia takie spowodowałyby powolne przejście i przestawienie się Pomorza na nowe tory gospodarcze, w przeciwnym bowiem razie należy się obawiać poważnych i wysoce szkodliwych perturbacji w życiu gospodarczym Ziemi Zachodnich.

Kisimy ogórki!

„Sezon ogórkowy” panuje już wszędzie, nawet na polach i w ogrodach, wobec czego przystąpiono już do kiszenia tych smacznych jarzyn.

Izby Rzemieślnicze w sprawie nabywania świadectw przemysłowych.

Urzędy Skarbowe nie zawsze terminowo wykonywały zarządzenie Min. Skarbu z 20 grudnia 1934 r., skutkiem czego Izby Rzemieślnicze nie rozporządzają we właściwym czasie danymi statystycznymi o nabytych świadectwach przemysłowych. Izby Rzemieślnicze oświadczają, że wobec zwiększającej się stale ilości nielegalnego rzemiosła, część legalnych warsztatów sięga rzeczy uęgła likwidacji. Skutki tego są takie, że na niektórych terenach zaledwie połowa warsztatów rzemieślniczych nabywa świadectwa przemysłowe. Możliwość właściwego uregulowania tej sprawy zdaniem Izby Rzemieślniczych byłaby jedynie przy zachowaniu następujących warunków: a) ustalić ściślejszy kontakt Izby Skarbowych z Izbami Rzemieślniczymi w sprawie nabywania świadectw przemysłowych po ulgowej cenie.

Na specjalną uwagę zasługują opinie jednej z Izby Rzemieślniczych, w której między innymi powiedziane jest, że „gdyby urzędy skarbowe

nie pociągały rzemieślników pracujących samotnie lub z jedną pomocą do niesłusznych często uciążliwych świadczeń, każdy rzemieślnik nawet najbardziej chętnieby nabył świadectwo przemysłowe VIII kategorii. Ugruntowanie się przekonania, że przewidziane dla rzemiosła ulgi będą z całą ścisłością przez urzędy skarbowe honorowane — może zmienić obecny stan rzeczy. W tych warunkach dziwną wydaje się praktyka niektórych urzędów skarbowych, które naprzykład pociągają do podatku przemysłowego od obrotu — raz obroty warsztatu rzemieślniczego, drugi raz obroty ze sprzedaży na targach i jarmarkach wyrobów tego samego warsztatu rzemieślniczego aczkolwiek jak wiadomo Ministerstwo Skarbu zwońiło od obowiązku nabywania świadectw przemysłowych IV kategorii handlowej tych rzemieślników, którzy posiadają karty rzemieślnicze i na swe warsztaty nabyli świadectwa przemysłowe VIII kategorii przemysłowej.

Złoty stoi na silnych podstawach.

Ostatni bilans Banku Polskiego wykazuje dalszy wzrost zapasów złota.

Według ostatniego bilansu Banku Polskiego w pierwszej dekadzie lipca zapas złota powiększył się o 0,3 milj. zł do 510,7 milj. zł, a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz o 1,4 milj. zł do 17,1 milj. zł. Suma wykorzystanych kredytów zmalała o 21 milj. zł do 740,6 milj. zł, wskutek spadku portfela wekslowego o 1,4 milj. zł do 644,1 milj. zł, stanu pożyczek, zabezpieczonych zastawami — o 14,6 milj. zł do 48,3 milj. zł oraz portfela zdyskontowanych biletów skarbowych o 5 milj. zł do 48,2 milj. zł. Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zwiększył się o 4,6 milj. zł do 40,9 milj. zł. Pozycje „inne aktywa” i „inne pasywa” uległy wzrostowi, pierwsza o 5 milj. zł do 143,6 milj. zł, druga o 3,7 milj. zł do 284,7 milj. zł. Natychmiast płatne zobowiązania zwiększyły się o 2,2 milj. zł do 212,8 milj. zł. Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — spadł o 16,1 milj. zł do 931,7 milj. zł. Pokrycie złotem wzrosło do 48,90 proc. i przekracza normę statutową o prawie 19 punktów. Stopa dyskontowa 5 proc., od pożyczek zastawowych 6 proc.

Polska spłaca długi zagraniczne.

W Ministerstwie Skarbu odbyło się posiedzenie komisji długów Państwa Polskiego pod przewodnictwem senatora Augusta Popławskiego. Sprawozdanie ze stanu długów wewnętrznych złożył sen. Laurysiewicz, długi zagraniczne omówił pos. Hołyński, a gwarancje skarbu państwa sen. Popławski. Według danych komisji długów, całkowite zadłużenie Państwa Polskiego na 1 lipca br. wyniosło 4.641.847 tys. zł wobec 4.691.647 tys. zł na 1 stycznia 1935 r., czyli w ciągu ubiegłego półrocza zadłużenie to spadło o 49.800 tys. zł. Na spadek ogólnego zadłużenia wpłynęła głównie spłata długów zagranicznych przez Skarb Państwa Polskiego, które zmniejszyły się o 184.689 tys. zł do wysokości 3.160.725 tys. zł — wobec 3.345.414 tys. zł na 1 stycznia br. W przeciwnieństwie do długów zagranicznych zadłużenie wewnętrzne wzrosło o 134.889 tys. zł i na dzień 1 lipca br. wyniosło 1.481.121 tys. zł — wobec 1.346.233 tys. zł na 1 stycznia br.

Dochody państwa wzrastają.

Dochody budżetowe w 3-im miesiącu roku budżetowego 1935/36, a więc w czerwcu r. b. wynosiły łącznie 145,1 milj. zł, były więc o 10,0 milj. zł wyższe niż w czerwcu 1934 r. (o ile liczyć dochody z czerwca r. ub. bez wpływów z Pożyczki Narodowej). Wydatki budżetowe wyniosły w czerwcu r. b. 181,2 milj. zł, przyczem w łącznej sumie wydatków figurują wydatki na obsługę długów w wysokości 16,9 milj. zł. W czerwcu r. ub. wydatki budżetowe wyniosły 171,6 milj. zł. W ten sposób niedobór budżetowy wyniósł w czerwcu r. b. 36,1 milj. zł i był nieco mniejszy niż przed rokiem, kiedy wyniósł 36,5 milj. zł.

Wpływy z danin publicznych i monopolów wyniosły w czerwcu r. b. 122,1 milj. zł wobec 117,6 milj. zł w czerwcu r. ub. Wpływy z danin publicznych wyniosły w czerwcu r. b. 71,0 milj. zł wobec 69,2 milj. zł przed rokiem, natomiast wpływy z monopolów wzrosły z 48,4 milj. zł w czerwcu r. ub. do 51,1 milj. zł w czerwcu r. b. Jeżeli chodzi o poszczególne pozycje — podatki bezpośrednio dały w czerwcu r. b. 38,6 milj. zł, podatki pośrednie — 11,6 milj. zł, opłaty stemplowe 6,9 milj. zł i t. d. Z monopolów wyraźny wzrost wykazuje monopol tytoniowy, który dał w czerwcu r. b. 29,5 milj. zł wobec 26,0 milj. zł w maju r. b. i teje samej sumy w czerwcu r. ub.

Dochody budżetowe w okresie kwiecień—czerwiec r. b., a więc w ciągu pierwszego kwartału roku budżetowego 1935/36, wyniosły 463,0 milj. zł wobec 437,0 milj. zł w analogicznym okresie r. ub. (zeszłoroczne dochody liczone bez wpływów Pożyczki Narodowej). W szczególności wzrósł wpływ z danin publicznych z 228,2 milj. zł do 232,7 milj. zł oraz wpływ z monopolów z 148,6 milj. zł w I kwartale r. ub. do 154,8 milj. zł w I kwartale r. b.

Budowa nowoczesnej hali targowej w Katowicach

przykładem dla innych miast.

W połowie kwietnia br. magistrat m. Katowic przystąpił do budowy wielkiej nowoczesnej hali targowej na placu nad Rawą. Hala targowa w Katowicach będzie największą i najlepiej wyposażoną ze wszystkich hal w całej Polsce. W obecnym stadium budowy są już na ukończeniu prace przy budowie piwnic. Hala opierać się będzie na wielkiej żelaznej konstrukcji. Hala ta pokryta będzie blachą ocynowaną w taśmach syst. „Sędzimir”.

Przy budowie hali targowej, która w stanie surowym zostanie wzniesiona jeszcze w bieżącym roku, magistrat zatrudnił 150 robotników.

Jak się dowiadujemy, za przykładem Katowic pójdzie Kraków, który ma przysłać delegację celem obejrzenia technicznych szczegółów budowy, a następnie, według katowickiego wzoru, magistrat Krakowa zamierza przystąpić do budowy podobnej hali targowej.

Nauka i życie młodego króla.

Jak zaprawia się do rządów młody król jugosłowiański?

Szybkie tempo wykształcenia. — Pilny i zdolny. — Po nauce zabawa.

Strzały w Marsylii, których ofiarą o-bok francuskiego ministra Barthou, padł jugosłowiański król Aleksander I, wywołały gruntowną zmianę w życiu pewnego małego człowieka. W momencie, gdy padły śmiertelne strzały, 10-letni następca tronu z rodu Karadźordżewiczów Piotr, który właśnie na kilka dni przedtem przybył do Anglii, by w tamtejszym kolegium pobrać wykształcenie, został królem 14 milionowego narodu. Studja w Anglii, których młody król jeszcze nie rozpoczął, musiano przerwać, albowiem zwyczaj jugosłowiański nie pozwalają, aby król mieszkał poza ojczyzną. Fakt, że król liczył zaledwie 10 lat niczego nie zmienił. Piotr II musiał powrócić do Belgradu.

Opinia publiczna zawsze współczuje, gdy widzi, że ciężka odpowiedzialność spada na barki dziecka. Ludzie wspominają historję młodości dzielnych młodych mężczyzn odzianych w płaszcze purpurowe z berłem w ręku, siedzących na złotym tronie i rządzących krajem. Sprawa z królem Piotrem ma się inaczej. Narazie nie jest on jeszcze obarczony troską o kraj, albowiem **rzędy spoczywają narazie w rękach regencji**, którą ustanowił w testamencie zmarły król. Regentem jest książę Paweł. Niemniej jednak śmierć króla Aleksandra wniosła zasadnicze zmiany w życiu jego syna, które młody król odczuwa na każdym kroku. Dotychczas wychowanie następcy tronu na życzenie ojca było wybitnie demokratyczne i **Piotr stykał się z wszystkimi warstwami na zabawach dla niego urządzanych w parku zamku królewskiego w Dedinie**. Bywali tam synowie nietylko ministrów wysoko postawionych osobistości, ale zapraszano również dzieci rzemieślników, małych kupców itd. Obecnie te rzeczy odpady, gdyż **młody król nie ma wiele czasu do swej dyspozycji**. Według postanowienia Rady regencyjnej i regulaminu dynastycznego, król w 18 roku życia staje się pełnoletni i musi rządzić bez pomocy regencji. Tak więc dotychczasowe dziecko w ciągu 7 lat musi stać się królem.

Nad zadaniem tem czuwają najcięższe głowy kraju. Kierownictwo wychowania i wykształcenia młodego króla, spoczywa w rękach znanego pisarza Zivanovica, który uchodzi za wybitnego fachowca, a równocześnie pełni obowiązki starosty. W ciągu 7 lat studjów, Piotr ma przerobić **gimnazjum oraz uniwersytet** tak, że gdy uzyska pełnoletniość w 18 roku życia, pod względem studjów zrówna się z młodzieńcami liczącymi 24—26 lat. Specjalnie kładzie się nacisk, by sztucznie nie wliczać wiadomości do młodego mózgu, by nie nastąpiło przeciążenie, które w późniejszych latach wydałoby ujemne skutki, a ponadto wychowawcy muszą zważać, by Piotr już obecnie przywykł do obowiązków i przepisów oraz posiadał wiadomości, nabywanych w szkole czy na uniwersytecie, a potrzebnych by móc rządzić faktycznie, a nie papierowo. To też **system wychowania, niezależnie od objawów czci i hołdu należnych królowi z rodu Karadźordżewiczów, jest bardzo surowy**. Nauka trwa codziennie pięć godzin. Po zakończeniu lekcji w gabinecie, dalsze wykłady odbywają się na świeżem powietrzu. Wychowawca z uczniem udają się na spacer do parku, gdzie nauczyciel zapoznaje młodego króla z tajemnicami praw przyrody, a równocześnie w swobodnej pogawędce porusza teorie filozoficzne, nie zapominając bynajmniej o słówkach greckich. W ten sposób przygotowuje się młodego króla do spełniania zadań, które go czekają. Piotr jest bardzo pojętny i zdolny i z **wielką pilnością oddaje się nauce**, tak, że w zakreślonym terminie trzech lat ukończy gimnazjum.

Każdy postęp króla w dziedzinie nauki śledzi cały naród z olbrzymim zainteresowaniem, gdyż Piotr jest powszechnie lubiany, jako członek dynastji, która kraj oswobodziła z pod panowania tureckiego oraz dokonała zjednoczenia południowo-słowiańskich szczepów i jest powołana do uczynienia z Jugosławji potężnego państwa. Naród uważa króla

za swoją własność i z uznaniem przyjął do wiadomości, że wychowanie króla nie jest jednostronne, gdyż zarówno umysł jak i ciało otoczono staranną opieką. Pupilek narodu oddaje się po nauce **sportom i ćwiczeniom fizycznym**. Po lekcjach nauczyciel zwraca się do króla w następujący sposób: „**Wasza królewska Mość, na dziś skończyliśmy z łaciną**

i matematyką, teraz trzeba się pobawić”. Za chwilę wyjeżdża z zamku szofer i niebawem wraca, przywoząc gromadę towarzyszy zabaw króla, rekrutujących się z dawnych jego kolegów i przyjaciół szkolnych, którzy nie traktują go wcale jako swego władcę, lecz zabawiają się tak, jak na dziedzińcu szkolnym.

Ucieczka zakochanej pary młodych starsuszków.

Mogilno. Niemalą sensacja wydarzyła się w Mogilnie, która poruszyła mieszkańców. Sensacją tą jest ucieczka dwojga osób i to 53-letniego żonatego przetokowego kolejarza państwowych Wawrzyna Małyszki, zam. w Mogilnie i 42-letniej Heleny Kirschtowej, matki córki nieletnich dzieci, zam. w Mogilnie przy ul. Sądowej 1.

Para ta od dłuższego czasu zapłonęła wzajemną miłością do tego stopnia, że Małyszka, mimo posiadania własnego ogniska domowego zamieszkał jako sublokator w ciasnym jednopołożowym mieszkaniu Kirsztów. Mąż Kirsztowej mimo ostrzeżeń kolegów nie wierzył w zdradę żony. Skoro jednak rzeczone dowody zdrady

znalazły się w jego ręku, zabrał się do żony energicznie i sprawił jej porządne lanie. Zakochani, widząc, że pod okiem Kirschta nadal nie mogą prowadzić flirtu, wymeldowali się z Mogilna do Wilna i nagle zniknęli.

• Miłość Małyszki do Kirsztowej była tak wielka, że w trudnych dziś czasach o pracę porzucił on stałe zajęcie na kolei, pozostawiając swoją żonę wraz z trojgiem nieletnich dzieci bez żadnych środków do życia.

Opuszczony małżonek Kirscht nie może przeboleć straty żony. Nie chodzi do pracy, lecz szuka niewiernej żony. Drobne małe dzieci z utęsknieniem oczekują powrotu matki.

Imponujący zlot sokołów okręgu tczewsko-starogardzkiego w Tczewie.

Tczew. W niedzielę 14 bm. na stadionie miejskim w Tczewie odbył się dawno zapowiadany 10-ty zlot sokołów okręgu VII, do którego należą gniazda sokole powiatu tczewskiego i starogardzkiego.

Po wspólnym śniadaniu na stadionie miejskim od godz. 8 do 11,40 odbyły się próbne ćwiczenia wolno-złotowe młodzieży sokołej, sokolic i sokołów oraz zawody lekkoatletyczne. O godz. 12 uformowano pochód, którym z trzema orkiestrami: wojskową, sokolą z Lubiewa i dobowszą młodzieży sokołej ze Starogardu z 8 sztandarami na czele odmaszerowano przez główne ulice miasta do kościoła farnego. Nabożeństwo odprawił ks. wik. Aszyka, a kazanie wygłosił ks. wik. Szczepański. Po mszy św. pokrzepieni na duchu sokoli potężnym głosem zaintonowali wraz z wiernymi „Boże coś Polskę”.

Z kościoła udano się w pochodzie do szkoły powszechnej nr. 5, gdzie podczas wspólnego obiadu żołnierskiego podniósł przemówienie o krzewieniu idei sokolej wygłosił przewodniczący okręgu VII burmistrz Wojczyński.

O godz. 16 na stadionie miejskim nastąpiło otwarcie zlotu, przyczem piękne przemówienie wygłosił przewodniczący okręgu burmistrz Wojczyński, delegat starosty powiatowego podprefektarz Kamiński oraz przewodnicząca Dzielnicowego Wydziału Sokolic dr. Mayowa z Grudziądza. Następnie w dalszym ciągu odbyły się piękne i bardzo udanie wykonane pokazy sokole, zawody lekkoatletyczne, biegi itp. Drużynami ćwiczącymi kierowali: sokolami znany krzewiciel idei sokolej naczelnik okręgu Wolny, a sokolicami kierowała naczelniczka Stankiewiczówna. Produkcje sokole licznie zebrana publiczność nagradzała owacyjnymi okłaskami.

Zawody rejonowe kolejowych straży pożarnych w Inowrocławiu wykazały doskonałą sprężystość drużyn.

Inowrocław. W ub. niedzielę kolejowe straż pożarne rejonu oddziału mechanicznego Gniezno zjechały się do Inowrocławia. Przybyło około 500 strażaków, częściowo w bluszczących hełmach na głowach.

Rok rocznie urządza dyrekcja kolei podobne zawody w poszczególnych rejonach. W tym roku urządzono zawody połączone z poświęceniem sztandaru i wozu motorowo-rekwizytowego inowrocławskiej kolejowej straży pożarnej.

Rano orkiestra kolejowa odegrała pobudkę, poczem oczekiwano na dworcu gości i drużyny. Witali ich specjalny komitet z komendantem miejscowej kolejowej straży pożarnej p. Łukomskim na czele, Z boiska K. P. W. wyruszył imponujący pochód do kościoła N. M. P. (ruina), gdzie ks. prob. Handtke odprawił mszę św., a okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Plutowski. Podczas nabożeństwa śpiewał chór p. w. św. Cecylii, którym dyrygował p. Marjan Sobieski. Obecni byli m. in. p. starosta Wilczek i p. wiceprezydent Juengst. Po poświęceniu sztandaru przez ks. prob. Handtkego odbyła się defilada oddziałów straży pożarnych, a następnie udano się na boisko K. P. W., gdzie ks. prob. Handtke dokonał aktu poświęcenia wozu motorowo-rekwizytowego. (Wóz zakupiono wysiłkiem materialnym straży kolejowej i Tow. Wzaj. Ubezpiecz.).

Po obiedzie, wydanym z kuchni polowej, odbyły się zawody, którym przypatrzył się delegat Min. Komunikacji plk. inż. Tuliszkowski, członek głównego Zw. Straży Pożarnych w Warszawie, wybitny działacz na polu pożarnictwa. Wojewódzki Zw. Straży Pożarnych reprezentował p. podinspektor Bednarek z Poznania. Na chwilę przybył prezes Dyrekcji Kolei p. inż. Krzyżanowski z Poznania w towarzystwie p. inż. Ciesielskiego.

Po zawodach ogłosił naczelnik oddziału w Gnieźnie p. inż. Fijałkowski wynik zawodów: II grupa: I. miejsce Gniezno (131 p.) 50 zł nagrody, II. Mogilno (111 p.) 40 zł, III. Inowrocław (108 p.) 30 zł. III. grupa: Znin (126 p.) 40 zł nagrody, Kruszwica (125 p.) 30 zł i Kcynia (118 p.) 20 zł; dalsze miejsca: Szubin, Janikowo, Damasławek, Wągrowiec, Barcin, Janówiec i Skoki. Po ogłoszeniu wyników p. inż. Fijałkowski podziękował p. inż. plk. Tubiszewskiemu za przybycie na zawody i uroczystość, dał p. insp. Bednarkowi oraz p. naczelnikowi Lipińskiemu z ochotą straży pożarnej w Inowrocławiu

za pomoc przy organizowaniu tego święta strażackiego.

W końcu zabrał głos delegat Min. Komunikacji p. inż. Tuliszkowski, wyrażając swoje zadowolenie z przebiegu zawodów, które stały na bardzo wysokim poziomie, osiągając wyniki straży zawodowych.

Modlitwą wieczorną zakończono zawody i piękną uroczystość rycerzy św. Florjana.

N. Bas.

Najgorętsze miasto.

Ogólne mniemanie, iż najgorętszym miejscem na świecie jest pas wzdłuż równika, zostało ostatnio przez uczonych zdementowane, zarówno bowiem na północy jak i na południu pasa tropikalnego znajdują się miejsca o wiele gorętsze. I tak za najgorętsze miasto na świecie uznane zostało miasto Massawah, leżące w Eritrei, włoskiej kolonii w Afryce. Temperatura w tem mieście sięga czasami 120 st. Fahrenheita w cieniu (czyli przeszło 67 st. Celsjusza). W styczniu, najzimniejszym miesiącu w roku, przeciętna temperatura dzienna sięga 78 st. F., a w lipcu — 95 st. F. Massawah jest głównym portem morskim Eritrei. Położona jest nad zatoką Massawah i zbudowana częściowo na wyspach, częściowo zaś na lądzie stałym.

Woda nie powodująca rdzewienia

Walka z rdzą może poszczycić się wielu sukcesami osiągniętymi na drodze uodporniania stali przedwko rdzewieniu. Jednakże w pewnych wypadkach, np. jeśli chodzi o rury wodociągowe lub o kotły parowe, impregnacja stali zapobiegająca rdzewieniu jest bądź utrudniona, bądź zbyt kosztowna. Otóż w tych wypadkach poradzoną sobie w taki sposób, iż nie uodpornia się stali, ale unieszkodliwia się wodę. Czyni się to przez małą domieszkę siarczanu sodu: woda w ten sposób zaprawiona nie powoduje rdzewienia.

Mordercy służącej dr. Nüssenfelda i p. A. Garnarczówny w Koronowie.

Mordercy służącej dra Nüssenfelda w Krakowie, s. p. Anny Garnarczówny, którzy przebywali dotąd razem w więzieniu krakowskim, zostali rozdzieleni. Dwóch głównych sprawców Bobreckiego i Schenkirzyka przewieziono ostatnio do więzienia w Koronowie, w którym skazańcy odsiadują kary długoterminowe lub dożywotnie. Bobrecki ma tam do odsiedzenia 14 lat, Schenkirzyk zaś 10. Trzeci morderca, Doniec, pozostał jeszcze nadal w więzieniu w Krakowie, przypuszczalnie będzie on przewieziony do więzienia karnego w Wiśniczu, gdzie odierpi 12-letnią karę więzienia.

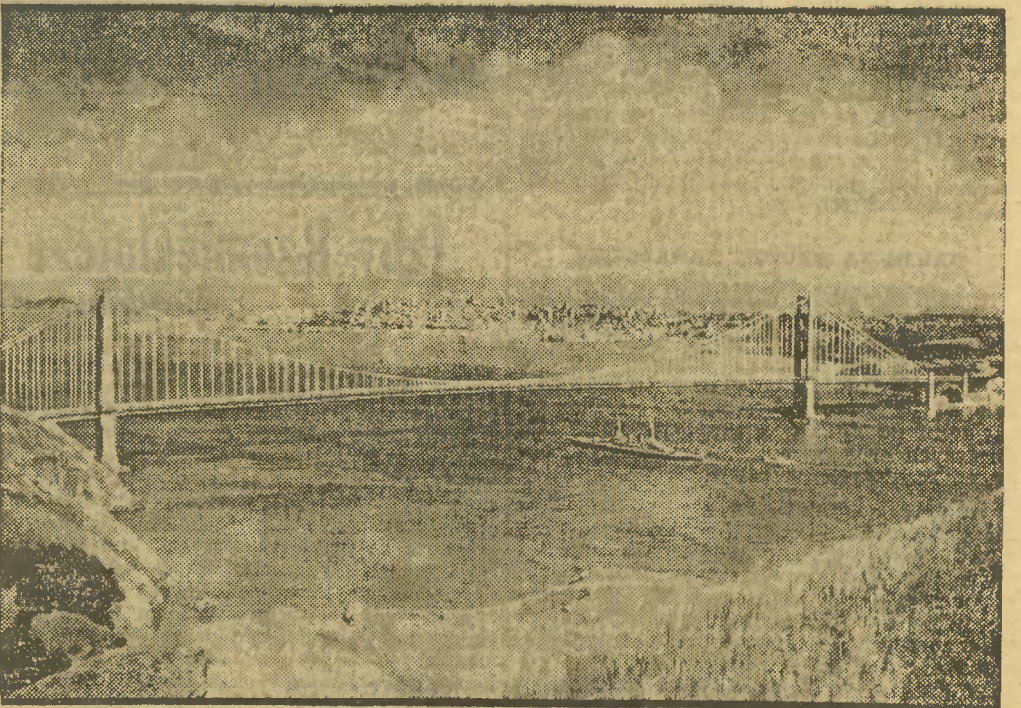
Depresja wskutek katastrofy kolejowej powodem samobójstwa poznańskiego kupca.

Poznań. W mieszkaniu swem przy ulicy 27 Grudnia 7 zaccadził się gazem świetlnym kupiec Zygmunt Zubrzycki. Według zeznań żony, powodem desperackiego kroku Zubrzyckiego, któremu materialnie powodziło się dobrze, była depresja psychiczna, wywołana obecnością denata w głośniejszej katastrofie kolejowej pod Krzeszowicami. Od tego czasu Zubrzycki cierpiał na rozstrój nerwowy.

WŁAŚCIWA DRÓGA.

— Widzi pan, rozumem i uczciwością zajdzie się najdalej.
— Ja to wiem, ale jak pan zaszedł tak daleko?

Najdłuższy most na świecie.

Tak będzie za parę lat wyglądał most, który Amerykanie budują w zatoce Złotej Bramy, pod San Francisco.

Cel uświęca środki.

Gnębienie polskich przemysłowców w Gdańsku.

Urzędnik gdański agentem prowokacyjnym.

Swego czasu opisaliśmy, jakie prześladowania i najrozmaitsze szykany ze strony władz gdańskich cierpieć musiał mistrz rzeźniczy z Firogi pow. karuskiego Teofil Bisewski w związku z dostawą mięsa do Gdańska, jedynie dlatego, że osmielił się zrobić w obronie swych interesów doniesienie przeciwko jednemu z urzędników gdańskich, starszemu wachmistrzowi straży więziennej Westphalowi o różnych jego nadużyciach, za co tenże fałszywymi denuncjacjami najpierw przed władzami gdańskimi, a potem przed polskimi stał się Bisewskiego zniszczyć.

Obecnie wpadły w nasze ręce dwa urzędowe dokumenty, odkrywające jaskrawo metody gdańskiego przydyjmu policji oraz wystawiające smutne świadectwo orzecznictwu sądów gdańskich, dla których zeznania świadków, o ile są Polakami, nie mają żadnego znaczenia, natomiast decydujące znaczenie mają zeznania kreator o małej wartości moralnej, jeżeli tylko noszą mundur urzędnika gdańskiego lub też formacji hitlerowskich.

W roku 1933 dnia 7 grudnia, a więc już za czasów reżimu hitlerowców, po rozlicznych innych szykanach, mających na celu zniszczenie polskiego przemysłowca i odebranie mu rynku zbytu w Gdańsku, gdzie już od dziesiątek lat był wprowadzony i cieszył się zawsze najlepszą reputacją, przydyjmu policji dekretem nr. II E. m. 15a/33-37 wykluczyło Bisewskiego od dowozu mięsa z Polski do Gdańska z powodu tego, że Bisewski rzekomo był sądownie karany grzywną 150 gld. wzgl. 1-miesięcznym więzieniem za niedozwolone wprowadzenie mięsa z Polski do Gdańska. (Oto jest ilustracja do legendy o wspólnym obszarze celnym. — Przyp. red.)

Po przewlekłych i kosztownych procesach przed sądami gdańskimi, które nie dając wiary żadnym przez Bisewskiego dostarczonym dowodom o kłamliwości twierdzenia przydyjmu policji, jakoby p. B. już był karany za dowóz mięsa, we wszystkich instancjach, orzeczenia przydyjmu policji zatwierdziły — Bisewski zwrócił się z prośbą o interwencję do Gener. Komisarza R. P. czyli „dyplomatycznego przedstawiciela R. P.”, jak go oficjalnie senat gdański nazywa — nie bez słuszności nietety, — przedstawiając mu cały materiał dowodowy.

W rezultacie tej interwencji po kilku miesiącach p. Bisewski otrzymał z Gen. Komisarza R. P. odpowiedź, która ma niezwykle doniosłe znaczenie z jednej strony dla scharakteryzowania gdańskiego porządku prawnego, z drugiej zaś strony dla uwypuklenia problematycznej wartości, jaką mają interwencje „dyplomatycznego przedstawiciela R. P.” dla pokrzywdzonych obywateli polskich.

Oto dosłowna treść tego cyrografu:
Komisarz Generalny Rzplitej Polskiej w Gdańsku.

Nr. 81/G/IIa/7. Gdańsk, dnia 7. 4. 1935. Neugarten 27.

Do Pana Teofila Bisewskiego /mistrza rzeźniczego /Firóg, pow. Kartuzy, p. Kokoszki.

W związku z pismem mojem z 25 stycznia 1935 r. nr. 81/G/IIa/17 ex 34, zawiadamiam Pana na podstawie pisma Senatu W. M. Gdańska z dnia 27 marca 1935 r. nr. A. III. 3021 P., że w orzeczeniu prezydenta policji gdańskiej z dnia 7 grudnia 1933 r. - II E. m. 15a/33-37, w którym przytoczono, że Pan był sądownie karany grzywną 150 gld. względnie jednomiesięcznym więzieniem za niedozwolone wprowadzenie mięsa z Polski do Gdańska, popełniono omyłkę, polegającą na przekreśleniu nazwiska właściciela winowajcy „Bielski” na „Bisewski”.

Wobec tego ustęp z pisma prezydenta policji gdańskiej o sądownym ukaraniu Pana odnosi się do kogo innego.

Z uwagi jednak, że według twierdzenia senatu Pan już poprzednio był w podejrzeniu (!?) o przemyt mięsa do Gdańska, powyżej przytoczone orzeczenie o ile dotyczy wykluczenia Pana od dowozu mięsa z Polski do Gdańska, utrzymał w mocy.

Za Komisarza Generalnego:

(-) Alfred Siebeneichen m. p.

Dokument ten jest chyba aż nadto wymownym świadectwem dla obiektywności i mentalności władz gdańskich, a zarazem wyrazem lekceważenia dla przedstawiciela R. P., jeżeli kłamstwo jedno, na którym zostali przyłapani, odiera się kłamstwem drugim i to kłamstwem tak nawnem i nieudolnym, że wiarę temu kłamstwu dać mogli tylko „dyplomatyczny przedstawiciel R. P.”

Gdzie Rzym, gdzie Krym. Jak „Bielski” może być wzięty za „Bisewskiego”, a w dodatku jak niezbicie stwierdzono, żaden „Bielski” z powiatu kartuskiego, a tem mniej z Firogi nie był rzeźnikiem, nie mógł więc dowozić mięsa, a zatem nie mógł być karany. Tego dociekać „przedstawicielowi dyplomatycznemu” było już za wiele, ażeby wykazać senatowi nierealność jego wyjaśnienia oraz wyjaśnić senatowi, że w żadnym praworządym państwie nie można odbierać komuś nabytych praw tylko na podstawie podejrzenia, nie mając niezbitych dowodów winy. Ale trudno! Taka już jest sprawiedliwość gdańska i taka też obrona praw obywateli polskich w Gdańsku!

Niemniej ciekawą jest też dalsza część tej tragifarsy, która jest bezpośrednim następstwem części pierwszej.

Kiedy senat gdański na swoim agencie denuncjatorze Westphalu wyszedł jak przysłowio- wy Zablocki na mydło, gdyż dostarczył on my-

dła bardzo lichego gatunku, którym senat gdański z pewnością nie obmyje swojej kompromitacji, przeto kazał on sfabrykować inne mydło, ale już w Polsce.

W tym celu zjadły hitlerowiec Westphal przedzierzgał się naraz w patryję polskiego i zrobił na Bisewskiego doniesienie do starosty kartuskiego, iż Bisewski popiera rozwój ruchu hitlerowskiego w Gdańsku i na ten cel ofiarował 500 guld. gd. oraz jeden centnar kiełbasy w r. 1933. Na tej podstawie wydział bezpieczeństwa publ. starosta wszczął dochodzenie przeciwko T. Bisewskiemu, które nie dało najmniejszego rezultatu i okazało się, że Westphal chciał w Polsce odegrać rolę agenta prowokatora. Nietety i to mydło okazało się jako marny produkt duszy renegackiej, o czem świadczy znów drugi rejentalnie uwierzytelniony dokument, który również pozwolimy sobie przytoczyć w dosłownym brzmieniu, dla uwypuklenia nikczemnych metod, do jakich uciekają się nie bez wiedzy i poparcia senatu gdańskiego, marne jego kreatury, noszące dotychczas mundur urzędnika gdańskiego lub brunatną koszulę hitlerowską. Oto tekst dokumentu:

Zeznanie w miejsce przysięgi.

Wiadomość, że Teofil Bisewski podarował 500 guld. gdańskich i centnar kiełbasy na rzecz rozwoju ruchu hitlerowskiego w roku 1935 zadenuncjował przed władzami polskimi Jan Westphal, obywatel i urzędnik gdański.

Specjalnie w tej sprawie Jan Westphal dnia 27 albo 28 listopada 1933 przyjechał najpierw do Władysława Okroja w Bysławie i stąd w towarzystwie Okroja oraz mojem o godz. 5 lub 6 rano jechaliśmy furmanką Okroja do Kartuz o sobiście do pana starosty, któremu ja przedstawiłem Westphala i Okroja.

Z Gdyni i wybrzeża.

REPERTUAR KIN:

BAJKA wyświetla „Baroud” z Rositą Garcia i Rex Ingramem.

„CZARODZIEJKA” wyświetla „Syn marnotrawny” z Luis Trenkerem w roli głównej.

POGOTOWIA:

Pogotowie lekarskie dla nagłych wypadków tel. 12-40 i 22-12.

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Otwarcie międzynarodowego kolegium wykładów akademickich.

Po raz czwarty Gdynia witała w niedzielę, 14. bm. przedstawicieli nauki i słuchaczy ze wszystkich krajów nie tylko słowiańskich, lecz także obcoplemiennych, lecz związanych wzajemnymi sympatjami i przyjaźnią z narodem polskim, a to Jugosłowian, Czechów, Słowaków, Bułgarów, Węgrów, Rumunów i Estończyków.

Akcja ta, jak słusznie podniósł w swem inauguracyjnym przemówieniu rektor Kolegium p. prof. dr. Hilarowicz, przyczyniła się do tego, że Gdynia zyskuje rozgłos międzynarodowy nie tylko jako jeden z największych portów europejskich, lecz również jako ośrodek wyższych studiów międzynarodowych, wskutek czego Gdynia figuruje już w almanachu międzynarodowym jako siedziba studiów akademickich, co uważa należy za pomyślną zapowiedź, utworzenia w tem mieście specjalnej stałej uczelni akademickiej dla nauk związanych z zagadnieniami morskimi, jak np. prawa morskiego i międzynarodowego, prawa handlowego, polityki kolonialnej budowy okrętów i in.

Podkreślił to także w swoim wspaniałym kazaniu, wygłoszonym po odprawieniu solennej mszy św. nasz najprzewielebniejszy biskup morški ks. dr. Okoniewski, który coroczna swa obecnością na otwarciu wykładów międzynarodowych, daje dowód szczególnej opieki i poparcia tej instytucji.

Po mszy św. w czasie której orkiestra marynarki wojennej pod osobistym kierownictwem p. kpt. Dulina, wykonała szereg utworów religijnych, powitał liczne zebranie gości zagranicznych i krajowych rektor Kolegium, prof. dr. Tad. Hilarowicz, najpierw w języku francuskim, a potem polskim, jugosłowiańskim, włoskim, czeskim i węgierskim, poświęcając także pełne czci wspomnienia Wielkiemu Wodzowi i Nauczycielowi Narodu Marsz. Piłsudskiemu, zakończył przemówienie odczytaniem na cześć Głowy Państwa, p. prof. Mościckiego. Muzyka zainicjowała hymn narodowy.

Następnie imieniem miasta Gdyni jako jego gospodarz oraz imieniem Zarządu Miast Polskich powitał gości zagranicznych Komisarz Rządu mgr. Sokół, wyrażając nadzieję że Międzynarodowe Wykłady Akademickie staną się silną ostoją zbliżającą nie tylko kulturalnie ale i politycznie narody środkowej Europy.

W zastępstwie nieobecnego honorowego rektora Kolegium ministra i pełnom. posła Król. Rumunii p. Cedere powitał Kolegium i gości charge d'affaires w języku francuskim.

Gromkimi niejednokrotnie oklaskami wprost z entuzjazmem przywitano nacechowane niezwykłą serdecznością i głębokim uczuciem szczerzej przyjaźni przemówienie profesora Uniwersytetu w Zagrzebiu, dr. Franciszka Heleica,

Westphal legitymował się zaświadczeniem Związku Polaków w Gdańsku (!!) oraz poświadczaniem niektórych księży polskich w Gdańsku, którzy go określali jako bardzo dobrego Polaka i katolika. Westphal przedstawił się również jako wyższy urzędnik gdański, to jest jako starszy wachmistrz więzienny.

Pan starosta na to, tłumacząc się brakiem czasu, zareferował sprawę komendantowi policji państwowej, który następnie też nas przyjął, polecając sporządzić protokół.

Przesłuchiwany był Okrój, ja i Westphal, którzy tam wszyscy podpisali protokół. Tego samego dnia wróciliśmy znów razem koleją do Kokoszek. Kilka dni później w drodze od Szuberta z Firogi do Kokoszek obiecał mi Westphal 500 guld. gdańskich, gdy tylko cała sprawa z Teofilem Bisewskim uda się dobrze, a nawet więcej.

Jako wójt musiałem brać udział w powyższej denuncjacji tem bardziej, że Westphal i Okrój grozili mi zażaleniem przed władzami, o ile tego nie doniosę, gdyż oznacza to, że w takim razie zapewne z Teofilem Bisewskim siedzę pod jednym płaszczem.

Kartuzy, dnia 9 maja 1935 r.

(-) Janicki Roman.

Następuje klauzula, uwierzytelniająca podpis Romana Janickiego przez notariusza Kazimierza Krygowskiego w Kartuzach.

Uważamy, że jakiegokolwiek komentarze do tego dokumentu są chyba zbędne.

Dość najwyżej możemy, że sprawa ta tylko dzięki temu wyszła na światło dzienne, ponieważ agent-prowokator gdański trafił na twardego i mającego dość niezależnego Kaszuba, który nie szczędził trudu, pieniędzy no i... uporu dla uzyskania rehabilitacji i bodaj częściowego zadośćuczynienia.

Ileż jednak jest takich samych wypadków, których ofiarami są ludzie biedni, nie znający dróg ani sposobów, nie posiadających środków ani wytrwałości do dochodzenia swych praw, deptających przez butnych prusaków gdańskich, a niedostatecznie chronionych przez powołane do tego organa rządu polskiego.

Na rejestrację tych wszystkich wypadków nie starczyłoby lamów naszego pisma.

Wypadki pożaru i inne tel. 17-08.

Lekarz domowych wzywa: przed południem do godz. 11, po południu do godz. 18.

Telefon nr. 14-60 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, ul. Starowiejska 19.

Gabinet komendanta i kancelarja tel. 20-22.

Miejskie Zakłady Elektryczne — tel. 29-67.

Biblioteka publiczna w willi „Tusia” czynna codziennie od godz. 15—19 za wyjątkiem niedziel i świąt.

Kobięcych powitała Kolegium p. kmd-owa Róża Frankowska.

Wreszcie przemówiali jeszcze przedstawiciele Czechosłowacji dr. Janeczek z Prešowa, dr. Miłosław Horki, Jan Kempny, Słowak z Bratysławy.

Imieniem młodzieży bułgarskiej pięknie przemówił Dinko Sapundžev, a z Estonji przyniósł serdeczne pozdrowienia Borys Tiedt. Z temperamentem prawdziwie węgierskim powitał profesorów kolegów i gości p. Elmer Ondreski z Budapesztu.

Punktem kulminacyjnym całej inauguracji był znakomity pełny głębokich myśli i aktualnych krytycznych refleksji referat b. ministra skarbu p. Matuszewskiego, zakończony niezwykle wymowną dewizą, że „do dysponowania groszem publicznym powołani być winni nie tylko ludzie uczciwi, lecz przede wszystkim rozumni”.

Fachowcy mają głos!

Na naszą ankietę w sprawie budowy elewatora w porcie gdyńskim otrzymaliśmy pierwszą odpowiedź praktycznego doświadczonego fachowca, które przytaczamy dosłownie:

„CZY TO MOŻLIWE?”

W związku z artykułem na łamach „Dziennika Bydgoskiego” pod tym tytułem, a dotyczący budowy elewatora zbożowego w Gdyni dla rządu polskiego, przez firmę zagraniczną, pozwolę sobie niniejszem swoje zdanie wypowiedzieć.

W celu zmagazynowania wielkich ilości zboża, oraz dla możliwości szybkiego za- i wyładowania, okazała się najekonomiczniejszą, budowa wysokich komór (silosów) do 30 m wysokości, z żelbetonu, blachy stalowej, lub z drewna. Powierzchnia pod tego rodzaju elewator, jest najlepiej wykorzystana. Ze względu na ogniotrwałość, wytrzymałość i stosunkową taniść, buduje się najczęściej w żelbetonie.

Budowa elewatorów zbożowych jest dziedziną specjalną. Są różne zagraniczne opatentowane systemy budowy, które znacznie obniżają koszt budowy, jak i to, że wykonują je w bardzo krótkim czasie, systemem „Gleitbau” pat. Macdonald'a i inne. Dalej przychodzi pod uwagę opatentowane systemy budowy, które pozwalają na tanie i dobre konserwowanie zboża, w tych głębokich komorach, systemem „Suka Silo”, systemem i konstrukcją „Lilienthala” i „Oreginal Begatung” zabezpieczający przeciw szkodnikom.

Gdyby polska firma według jednego z tych systemów miała budować, to musi nabyć licencję, która się dotychczas absolutnie nie opłacała, gdyż mało buduje się w Polsce elewatorów, lub, jeżeli prywatne firmy budują, to budują małe i to z taniego drewna.

Przechodząc do urządzenia technicznego, to w Polsce nikt nie dostarcza wag automatycznych, podnośników pneumatycznych, (urządzenie, które zapomoga prądu powietrza, transportuje szybko wielkie ilości ziarna), taśm transportowych i suszarek do zboża.

Polskie firmy mogą natomiast dostarczyć maszyny do oczyszczania ziarna i to: aspiratory, wietrzniki, filtry, magnety, podnośniki kubkowe i silniki do transportu poziomego.

Jak mi wiadomo, dał rząd przy budowie wielkiego elewatora w Lublinie, wszystkie te zamówienia polskim firmom, z których się one należą wywiązać mogły i jestem przekonany, że i przy wspomnianej budowie, polskie firmy powinny jak najdalej być uwzględnione.

W. Walter, technik młynarski.

Skutki ograniczeń dewizowych w Gdańsku.

Gdańsk, 16. 7. (PAT). Właściciel kantoru wymiany na dworcu kolejowym w Gdańsku i Sopotach wypowiedział wszystkim swym pracownikom posady na dzień 1 sierpnia rb. Krok ten pozostaje w związku z wprowadzeniem przez Senat ograniczeń dewizowych.

Nowa organizacja Komitetu Funduszu Pracy w Gdyni.

Poza normalną akcją Funduszu Pracy utworzony został na terenie Gdyni przed trzema laty Komitet Funduszu Pracy, mający za zadanie uzupełnienie akcji Funduszu Pracy przez niesienie doraźnej pomocy bezrobotnym, zarówno materialnej jak i kulturalno-oświatowej.

Działalność tego komitetu spotkała się zwłaszcza w ubiegłym roku administracyjnym, tj. odkąd kierownictwo tego komitetu powierzone młodemu, energicznemu, pełnemu inicjatywy p. Br. Jasińskiemu, który jakkolwiek jest urzędnikiem Komisarjatu Rządu, daleki jest od metody biurokratycznej, a misję swą spełnia z wysokim poczuciem społeczno-obywatelskim, zyskując sobie nie tylko wielką wdzięczność bezrobotnych, lecz również uznanie swoich władz przełożonych.

Dnia 5 lipca br. odbyło się zebranie tego komitetu celem ukonstytuowania nowych władz tego komitetu.

Zebrań przewodniczył wicekomisarz rządu p. inż. Szaniawski. Celem należytego skoordynowania i rozdziału całego zakresu prac komitetu utworzono sześć poszczególnych sekcji, a to: sekcję gospodarczą pod przewodnictwem naczw. wydz. inż. M. Michalskiego, sekcję finansową pod kierunkiem dyr. Banku Polskiego p. Marciczkiewicza, sekcję opieki nad dzieckiem, której przewodniczyć będzie znana ze swej ofiarnej i wielce owocnej pracy społecznej komandorowa Róża Frankowska przy współdzia-

le lekarki dr. Konczkowskiej, sekcję pomocy doraźnej, będącej właściwym ośrodkiem całej akcji, powierzono dyr. Banku Cukr. w Gdyni p. Teodorowi Dębińskiemu oraz przewodniczącą misji dworcowej p. Cecylii Jasińskiej, o której działalności pisaliśmy swego czasu dość obszernie. Sekcji gródków działkowych przewodniczy dyr. T. B. O. mjr. Michalik, wreszcie sekcję kultura'no oświatową objął p. prof. Gołaszewski.

Ta ostatnia sekcja naszym zdaniem nie rokuje wielkich nadziei na wydane rezultaty, gdyż utworzone pod tymczasowym kierownictwem Koła Towarzystwa Opieki nad zwierzętami przy gimnazjum w Orłowie pozostało dotychczas martwym tworem.

Przydyjmu komitetu tworzą: komisarz rządu w Gdyni, komandorowa Frankowska, dyr. „Pagedu” inż. St. Tor, naczw. wydz. opieki społ. p. dr. Stankiewicz oraz kierownik ekspozytury Woj. Biura Funduszu Pracy p. St. Pusłowski.

Kierownictwo Komitetu Funduszu Pracy powierzono nadal p. Br. Jasińskiemu.

Komitet przejął we własny zarząd od 1 maja br. kuchnię dla bezrobotnych, prowadzoną dotychczas przez prywatnego przedsiębiorcę, co okazało się bardzo trafnym i pożytecznym, gdyż kuchnia urządzona została wzorowo tak pod względem higieny jak również rezultatów gospodarczych.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 16 lipca 1935 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: N. M. P. Szkaplerzej.
Jutro: Aleksęgo wyzn., Bogdany.
Wschód słońca o godzinie 3.54.
Zachód słońca o godzinie 20.16.

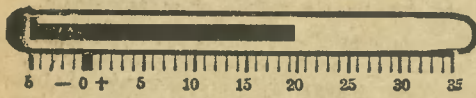
Stan pogody.

W dniu wczorajszym w Polsce przeważała pogoda o zachmurzeniu zmiennym. Przelotne deszcze notowane rano.

Dziś zachmurzenie zmienne ze skłonnością do burz i przelotnych deszczów. Lekki wzrost temperatury. Słabe wiatry północno-zachodnie i zachodnie. Dość słonecznie.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY APTEK

od 15. VII — 21. VII 1935 r.:

Apteka Piastowska, Sniadeckich nr 39, telef. 682.

Apteka pod Złotym Orłem, Stary Rynek im. Marszałka Piłsudskiego 1, telef. 98.

„LEKTURA”, wypożyczalnia książek przy ul. Gdańskiej 54, posiada największy wybór beletrystyki ostatniej doby. Wypożycza książki również na prowincję.

— Do wykazu szkół, których absolwentom służy prawo wybierania do Senatu wciągnięto wszystkie szkoły podchorążych, między nimi szkołę podchorążych dla podoficerów w Bydgoszczy i grupę pilotów i obserwatorów technicznych w Bydgoszczy. Wśród szkół zawodowych typu licealnego nie pominięto koedukacyjnego liceum handlowego w Bydgoszczy i dawniejszej akademii rolniczej w Bydgoszczy (zlikwidowanej). Prawo wybierania otrzymali także ci, którzy posiadają dyplomy ukończenia jednego z państwowych konserwatoriów muzycznych.

— Z Akademii Stomatologicznej w Warszawie (dawn. Państw. Instytutu Dentystycznego) donoszą, że egzamin wstępny dla kandydatów-maturzystów, ubiegających się o przyjęcie na studia do Akademii Stomatologicznej w Warszawie, odbędzie się między 21 a 26 września br. Przed egzaminem, w czasie od 1—15 września, należy złożyć: podanie, świadectwa: dojrzałości i obywatelstwa, metrykę urodzenia, dowód wojskowy (dotyczy mężczyzn), życiorys, 4 fotografie podpisane, wydawaną w sekretariacie kartę indywidualną dla kandydatów do szkół wyższych własnoręcznie wypełnioną i pokwitowaną z uiszczenia w kwesturze Akademii kwoty 40 zł.

Bunt.

Gdy lato upalne nastaje, bunt wewnątrz rodzi się głuchy: że poci i naco na świecie i komu potrzebne są muchy...?

Niby jest cywilizacja, człowiek nad żywioł wynosi — a muchy w dalszym ciągu siadają mu na nosie. —

Umiemy zdobywać przestrzeń i słyszeć przez mil tysiące — a muchy wciąż spać nam nie dają w upalne letnie miesiące. —

I człowiek, który naturą milionami H. P. władą, niezmiennie jest bezwładny, gdy mucha na nosie mu siada. — Kolec.

Na marginesie

W sprawie drożyzny w pensjonatach na polskim wybrzeżu pragnę sprawę z innej strony oświetlić. Właściciele pensjonatów w szczególności na Helu, w 90% Niemcy, żądają i otrzymują wprost horrendalne dzierżawy. Przeciętnie koszty dzierżawa pensjonatu z 10 lub 20 pokojami — 2000 do 4500 zł za sezon. Sezon trwa około 6 tygodni, kiedy ma więc dzierżawcy zebrać drogą dzierżawę i godziwy zarobek? Znam wypadki, że płacono za 17 pokoiów nędznie urządzonego 3600 zł przy czym dzierżawcy sami musieli sprawić urządzenie kuchni, koldry i poduszki! Inna dzierżawcy musieli nawet materace kupić, bo były tylko same łóżka. A taki pan właściciel cały dzień lazi koło pensjonatu i liczy gości, przemysłując nad tem, czyby nie podwyższyć na przyszły sezon dzierżawy! A dzierżawcy, mając umieszczone pieniądze w

częściowym urządzeniu jest zmuszona na drugi sezon bez względu na wysokość dzierżawy pensjonat wydzierżawić, chcąc właśnie w następnym sezonie coś zarobić.

W Zakopanem i w innych zdrojowiskach chciano przez podział pensjonatów na trzy klasy i wyznaczenie maksymalnej ceny za utrzymanie letników przeciwdziałać żdźerstwu, lecz skutek był jednostronny, t. zn. korzystny tylko dla letników, gdyż właściciele pensjonatów zdzierali skórę od dzierżawcy bez względu na ceny ustanowione przez władze. Rezultat jest taki, że niemal każda dzierżawcy pensjonatu albo dokłada do dzierżawy lub zarabia tylko minimalną kwotę, nierównomierną do włożonego kapitału i bardzo ciężkiej pracy. Ale to nie wzrusza właścicieli pensjonatów, znajdują oni zawsze nową ofiarę. To też dziś tylko sam właściciel prowadzący swój pensjonat może wynajmować pokoje po znolowanych cenach i przytem jeszcze coś zarobić. K. R.

Fatalne zderzenie rowerzysty z samochodem.

Poważne następstwa ulicznego karambolu.

(jk). Wczoraj po południu o godz. 16 jechał na rowerze ulicą Jagiellońską 24-letni Erwin Melke, zamieszkały przy ul. Babią Wieś 3. W pewnej chwili z bocznej ulicy wypadł samochód. Rowerzysta stracił orientację i w oczach przerażonych przechodniów nastąpiło zderzenie.

Skutki tego ulicznego karambolu były straszne. Z pod kół samochodu wydobyto strzaskany rower, a rowerzysta padł nieprzytomny na jezdnię. Odniósł on bardzo poważne obrażenia. Odwieziono go natychmiast do szpitala miejskiego, gdzie lekarz stwierdził złamanie obojczyka i ranę na głowie. Melke będzie musiał dłuższy czas pozostać w szpitalu.

Przy licznych dolegliwościach kobiecych naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa przynosi znakomitą ulgę. Zalecana przez lekarza.

— W piątek, 19 bm. odbędzie się w Stowarzyszeniu Techników Polskich zebranie, poświęcone omówieniu i zaopiniowaniu projektu organizacji świata technicznego w Polsce. Ze względu na doniosłość sprawy konieczny jest udział jak największej liczby członków Stowarzyszenia.

Dwudniowa wycieczka do Krakowa

Celem złożenia hołdu Ojcu Narodu, ś. p. Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu oraz sypania kopca na Sowińcu i zwiedzenia Krakowa, wyruszy z Bydgoszczy dwudniowa wycieczka zbiorowa w piątek, 19 bm. Wyjazd o godz. 18.19 (6.19 wiecz.). Powrót do Bydgoszczy o godz. 6 rano w poniedziałek, 22 bm.

Koszty przejazdu tam i z powrotem oraz opłata za autobus lub tramwaj na Sowińiec i przewodnictwo w zwiedzaniu zabytków Krakowa zł 14.20.

Osoby, pragnące wziąć udział w wycieczce, zechcą się zgłaszać przy ul. Marszałka Focha 39 do dnia 18 bm. godziny 12. Wydawanie biletów rozpocznie się w czwartek, od godziny 9 rano.

Chciałoby się polizać!

Mały smakosz zdradza żywe zainteresowanie zawartością maszyny do lodów.

Przyjemności wakacyjne.

Wystrzegać się kąpieli w Wiśle na miejscach nieskontrolowanych.

(jk) Równoległe do wzrastających upałów w pełnym sezonie kąpielowym, w miarę wzrostu liczby kąpielowiczów i urlopowiczów mnożą się tragiczne wypadki zatonięć. Rzeki pochłaniają coraz to nowe ofiary, a specjalnie królowa polskich wód — Wisła, która ma bardzo nierówny bieg, liczne wiry, wyrwy i głębie. Zdradzieckie nurty pochłonięły w tym roku mnogie ofiary, choćby już wspomnieć o śp. Weimanie.

Nasi czytelnicy z Solca donoszą nam o dwóch nowych wypadkach tonięcia w Wiśle, które tylko dzięki przytomności umysłu i na-

tymczasowej pomocy dzielnego pływaka p. dr. Włodarczyka nie skończyły się śmiertelnie.

P. dr. Włodarczyk uratował kolejno chłopczyka, który dostał się pod tratwę i dziewczynkę, która stanęła na wislanej łasce. W pewnej chwili łacha nagle rozsunała się i dziewczynka, poczęła tonąć. Natychmiastowa pomoc p. dr. Włodarczyka ustrzegła ją od zatonięcia.

Z wypadków tych powstaje wniosek dla kąpiących się, by nie używali kąpieli w Wiśle w miejscach nieskontrolowanych.

W góry, w góry, miły bracie!..

Niespełna miesiąc dzieli nas od „Święta Gór”, które trwać będzie od 4 do 11 sierpnia br. w Zakopanem. Protektorat nad „Świątem Gór” objął Pan Prezydent Rzeczypospolitej, który zaszczyli swą obecnością w Zakopanem w dniu 11 sierpnia br.

Godność członków komitetu honorowego przyjęli członkowie rządu z premierem Sławkiem na czele, generalny inspektor sił zbrojnych gen. Rydz-Śmigły, arcybiskup metropolita Sapięcha oraz biskup połowy ks. J. Gawlina. Prezydium komitetu głównego stanowią: kierownik M. S. Wojsk, generał Kasprzycki, wiceminister komunikacji inż. A. Bobkowski i senator K. Zaczek.

Zjazd uczestników i gości do Zakopanego odbywać się będzie za kartami uczestnictwa, sprzedawanymi w kasach kolejowych wszystkich stacji i w biurach podróży.

Karty indywidualne uprawniać będą do zniżki 50% na przejazd do Zakopanego i zpowrotem do miejsca zamieszkania. Ceny karty uczestnictwa wynoszą 3 zł. Wraz z kartami uczestnictwa sprzedawane będą żetony po 35 gr., upoważniające do wstępu na imprezy wymienione w karcie uczestnictwa. Oprócz kart uczestnictwa komitet główny projektuje zorganizowanie kilku pociągów popularnych.

Uczestnicy zjazdu będą mieli możność poznania górskich osobliwości regionalnych, przemysłu ludowego, tkackiego, sukieniczego, mleczarskiego, ceramiki, rzeźbiarstwa, koronkarstwa, haftu i strojów. Każda okolica da obraz swego życia, będzie to więc rewja niesłychanie barwna i rozśpiewana, która odtworzy legendy, baśnie, obrzędy, śpiew i tańce naszych górali. Niezównaną dekoracją całej imprezy będą wspaniałe Tatry, na szczytach których zapłoną „sobólki”. „Święto Gór” da nam możność poznania

wszystkiego, co ukochał nasz lud z Wysockiego Podhala, Pienin, Spisza, Orawy, Lemkowszczyzny, Huculszczyzny. Teatr góralski zapozna nas z twórczością lokalną Ferdynanda Dyrny oraz dziełami piewcy gór Orkana. Wystawa turystyczno-letniskowa i łowiecka, która odbędzie się w Zakopanem w ramach „Święta”, zawierać będzie również osobny dział pamiętek z walk legjonowych.

Obywatele i miłośnicy przedmieścia Jachcice domagają się przedłużenia ulicy Kąpielowej pod mostami do ulicy Dworcowej.

(n). W sali p. Orczykowskiego przy ulicy Saperów odbyło się w sobotę wieczorem zebranie obywateli i miłośników przedmieścia Jachcice. Przewodniczył starszy asesor kolejowy p. Popławski. Zebrani po dłuższej dyskusji postanowili przedłożyć życzenia mieszkańców przedmieścia zarządowi miejskiemu.

Chodzi mianowicie o rozszerzenie ulicy Czarskiej przez cofnięcie parkanów, dalej o zrównanie ulicy Barskiej, tudzież stworzenie połączenia między ulicami Niecałą a Średnią.

Do dyrekcji Polskiej Akcyjnej Spółki Telefonicznej zgłoszono uzasadniony wniosek o urządzenie automatu telefonicznego w kiosku na skrzyżowaniu ulic nowego osiedla.

Z zadowoleniem przyjęto do wiadomości pismo dyrektora ogrodów miejskich p. Güntzla, który przyrzekł uzupełnić zadrzewienie w nowych Jachcicach i zastąpić śmietnik — po ukończeniu budowy szkoły.

Obsadzono drzewami ulicę Półwiejską, Kolejarską i Barską i uporządkowano zagajnik przy Bożej Męce. Pielęgnacja gajki przy figurze zajęła się tamtejsza szkoła, co jest ze strony kierownika szkoły p. Momota czynem obywatelskim.

Największą bolączką mieszkańców nie tylko jednej dzielnicy, ale wszystkich wogóle — jest sprawa skrócenia drogi komunikacyjnej z miasta do Jachcic. Droga okólna w pobliżu cementarzy i warsztatów kolejowych jest niewygodna, gmina będzie więc musiała rychlej czy później rozszerzyć przejście pod wiaduktami kolejowymi albo od ulicy Langiewicza przebić tunel na ulicę Zygmunta Augusta. W planie rozbudowy miasta przewidziano ewtl. zasypanie stawu koło cegielni i założenie nowej ulicy, mającej ujście w ulicy Unji Lubelskiej. Wobec zamknięcia przez władze kolejowe przejść wzdłuż torów przy Czarnej Drodze, budowa nowej ulicy staje się coraz aktualniejszą.

Zakończenie trydniowej rozprawy.

Wyrok w sensacyjnym procesie o nadużycia w firmie Giesche.

Dyrektor Preiss skazany na cztery lata więzienia. Dybowski na dwa lata więzienia.

(ak). Zmudny i długotrwały proces o wielkie nadużycia w oddziale bydgoskim firmy Giesche przed trybunałem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy we wczorajszy poniedziałek nareszcie dobiegł końca. I wczorajszy trzeci dzień rozprawy, tak jak poprzednie dni, w niemiejszym stopniu absorbował wszystkie zainteresowane strony, gdyż mecząca rozprawa przeciągnęła się przez cały dzień od godziny 9 rano z krótką przerwą do godziny 10.30 wieczorem. Przez cały czas trwania mało ciekawej i nużącej rozprawy zainteresowanie ze strony publiczności było bardzo słabe. Jedynie wczoraj zapełniły się ławy przeznaczone dla publiczności. Uderzała przytem obecność silnie reprezentowanych przedstawicieli mniejszości narodowych z bydgoskich Nalewek, którzy zainteresowali się losem żydowskiego buchaltera firmy Giesche Chaima Dawida, zasiadającego na ławie oskarżonych.

brak dostatecznych dowodów co do wysokości przywłaszczonej sumy wnieśli o oddalenie powództwa na drogę postępowania cywilnego. Jako pierwszy zabrał głos p. **mec. dr. Sypniewski**, obrońca głównego oskarżonego dyr. Preissa.

Obrońca rzucił gromy na wielką finansjery, która przyczynia się do spotęgowania kryzysu. Dowodem tego jest afera żyrdowska i Pe-Pe-Ge w Grudziądzu. Utrzymuje się wysokie ceny, ażeby osiągnąć jak największe zyski. Kartele i konwencje istnieją po to, ażeby utrzymać rozpiętość cen i ażeby członkowie kartelu wzajemnie wprowadzali się w błąd. Dowodem tego istnienie kont fikcyjnych we firmie Giesche. Wobec zaprowadzenia takich kont przez firmę, sam Preiss został naprowadzony na drogę przestępstwa. To jest to podłoże, na którym wyrosło przestępstwo Preissa. Uchybienie je-

go wynikało z zadłużenia oraz stosunków finansowych, w jakich się znajdował. **Zło w samej firmie zrodziło to zło, które jest przedmiotem rozprawy.**

Za okoliczność łagodząca uważa obrońca fakt, iż Preiss, który po wykryciu defraudacji uciekł do Niemiec, na wieść o aresztowaniu jego zięcia, który żadnej nie ponosił winy, powrócił do kraju i stawiał się sędziemu śledczemu. Pozatem oskarżony już blisko rok siedzi w areszcie śledczym i nigdy jeszcze nie był karany.

Obrońca oskarżonego Dybowskiego, p. **mec. dr. Murach** stwierdza, iż żaden świadek nie mógł konkretnie ustalić winy Dybowskiego. Niema też żadnych dowodów, że Dybowski wiedział o tem, że wręczane przez niego Preissowi pieniądze nie zostaną odprowadzone do kasy, lecz zużyte na inne cele. Dybowski dawał zainkasowane pie-

niądze swemu przełożonemu Preissowi, gdyż miał i mógł mieć pełne zaufanie do swego dyrektora. **Mec. dr. Murach** w końcu swego przemówienia prosi o uwolnienie Dybowskiego od winy i kary.

Świetne przemówienia obrońców p. **mec. dr. Sypniewskiego, dr. Muracha** jak i reszty obrońców p. **mec. dr. Kuziela, dr. Wirskiego** i **dr. Nikolaja** wywarły silne wrażenie na sali sądowej.

OSTATNIE SŁOWO OSKARŻONYCH.

W ostatniem słowie oskarżony Preiss stwierdza, iż bardziej optymistycznie ocenił swoje położenie, aniżeli ono było w rzeczywistości. **Ubolewam szczerze — mówi oskarżony — że moi współoskarżeni siedzą przede mną na ławie oskarżonych i proszę w granicach ustawy o łagodny wyrok.** Oskarżony Dybowski mówi, że był tylko zwykłym urzędnikiem, do winy się nie poczuwa i **umyślnie żadnej pomocy do dokonania sprzeniewierzeń dyrektorowi swemu nie udzielał** a wykonywał tylko polecenia Preissa. Prosi również o uwolnienie. Tak samo i reszta oskarżonych.

WYROK.

Po blisko 2-godzinnych obradach, przewodniczący trybunału, sędzia okr. Arndt ogłasza wyrok, skazujący Alfreda Preissa za defraudację 138.669,58 zł na **karę więzienia przez 4 lata oraz utratę praw obywatelskich na lat 5.** Areszt śledczy, w którym przebywał oskarżony przez blisko jeden rok, został mu zaliczony. **Oskarżony Dybowski uznany został winnym, iż umyślnie udzielił Preissowi pomocy przez to, iż zainkasowane od poszczególnych odbiorców węgla kwoty do kasy firmy nie wpłacał, lecz wręczał je Preissowi i za to skazany został na łączną karę 2 lat więzienia.** Tak samo i **Władysław Formański** skazany został na 1 rok więzienia. **Buchalter Chaim Dawid** uwolniony został od winy i kary. **Ponadto Preiss, Dybowski i Formański** wyrokiem Sądu solidarnie zapłacić muszą poszkodowanej firmie zdefraudowaną sumę 138.669,58 zł oraz kilka tysięcy złotych tytułem kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wyroku przewodniczący podkreślił, że doszedł do przekonania, iż oskarżeni Dybowski i Formański mieli świadomość, że Preiss zachowuje pieniądze dla siebie i dlatego obu oskarżonych zasądził.

Jak się dowiadujemy, obrońcy Preissa i Dybowskiego wnoszą apelację od wyroku.

— **Czyja własność?** W komisarjacie III P. P. przy ulicy Wrocławskiej 5 znajduje się jeden rower męski mocno zużyty, który znaleziono na ulicy Grunwaldzkiej przed gmachem pocztowym. Właściciel roweru może go odebrać w godzinach urzędowych.

GLÓWNY BUCHALTER NIE WIEDZIAŁ NIC O NADUŻYCIACH.

Wczorajszy dzień rozprawy rozpoczął się od przesłuchania kierownika buchalterji oddziału firmy Giesche w Bydgoszczy świadka **Jerzego Freitag**a. Świadek, będąc kierownikiem buchalterji i mając nadzór nad kasą w okresie dokonania nadużyć, jak twierdzi, nie nie wiedział o malwersacjach dyrektora Preissa. Dopiero żona dyrektora Preissa doniosła mu o nadużyciach męża, poczem ze swej strony zrobił doniesienie do centrali firmy w Katowicach.

Freitag nie wiedział nic o fikcyjnych kontaktach i zaprzecza, jakoby główna dykcja w Katowicach dała polecenie na prowadzenie kont fikcyjnych. Rabaty zostały oficjalnie zaksięgowane. Czy oskarżony dyrektor Preiss żył nad stan, świadek nie może powiedzieć.

CIEKAWY PYTANIA — BEZ ODPOWIEDZI.

Zapytania **mec. Sypniewskiego**, skierowane do świadka, czy wiadomo mu, jakie sumy wydawał Preiss i ile wynosiły rachunki za „poczęstunki“ z „grubszymi rybami“ bydgoskimi, które chciano pozyskać jako klientów firmy — przewodniczący sędzia Arndt uchylił. Tak samo uchylił drugie pytanie, idące w kierunku stwierdzenia „sumiennego i dokładnego“ badania ksiąg handlowych oddziału bydgoskiego przez rewizorów z centrali, którzy przed rozpoczęciem dorocznego rewizji udali się na wycieczki poza miasto.

ORZECZENIE BIEGŁEGO KOWALEWSKIEGO STANOWI GRUBY TOM.

Nie mało trudu kosztowało biegłemu rewizorowi ksiąg **Władysławowi Kowalewskiemu** z Bydgoszczy, zaprzysiężonemu biegłemu na okręg Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, zbadać dokładnie księgi i dowody za szereg lat, przyczem biegły Kowalewski zmudnej tej pracy dokonał w ciągu kilku miesięcy. Orzeczenie biegłego Kowalewskiego stanowi **gruby tom o 147 stronach pisma maszynowego.** Przed sądem biegły Kowalewski podtrzymał w całości złożone orzeczenie i stwierdza, że brak księgi składowej, której nie prowadzono w firmie, oraz wydawanie węgla bez pokwitowania dawało możność do dokonywania różnych machinacji. Zdaniem biegłego bez pomocy innych oskarżonych, którzy musieli być wtajemniczeni w defraudację, Preiss nie mógłby dokonać nadużyć. Z całą stanowczością jednak biegły tego potwierdzić nie może, tak samo zupełnie ściśle nie można określić sumy jaką w rzeczywistości przywłaszczył sobie Preiss.

Po przesłuchaniu biegłego Kowalewskiego obrońca p. **mec. dr. Kuziel** stawia sensacyjny wniosek o ponowne zbadanie ksiąg handlowych, gdyż w orzeczeniu są różne usterki. Zdaniem obrońcy biegły nie badał operacji dziesiątek wagonów węgla księgowanego fikcyjnie na różne nazwiska oraz pominął kwestję, czy wprowadzono fikcyjne konta odbiorców węgla t. zw. oficjalne fikcyjne za wiedzą centrali.

Sąd wniosek obrony odrzucił.

PROKURATOR WNOSI O PRZYKŁADNE UKARANIE.

Prokurator **Klewenhagen** po jednogodzinnej przemówieniu, w którym starał się wykazać winę oskarżonych, podtrzymał w całej rozciągłości akt oskarżenia. Co do wymiaru kary, prokurator nie widzi żadnych okoliczności łagodzących dla oskarżonych, gdyż byli urzędnikami dobrze płatnymi, dlatego też ich postępowanie nie może znaleźć żadnego usprawiedliwienia. W końcu swego długiego przemówienia prokurator wnosi o przykładowe ukaranie wszystkich oskarżonych.

Następnie popierał powództwo cywilne z polecenia firmy Giesche przeciwko oskarżonym p. **mec. Chrzanowski**.

OBRONCY MAJĄ GŁOS.

Przez kilka godzin ciągnęły się przemówienia obrońców. Wszyscy ze względu na

Z frontu szybowcowego.

Lot 3 szybowców podczas burzy.

Czoło burzy pociągnęło szybowce każdy w inną stronę.

Z centrum wyszkolenia szybowcowego w Bezmiechowej nadeszła ostatnio interesująca wiadomość o pierwszym jednoczesnym przelocie żaglowym trzech szybowców na froncie burzowym.

Piloci **Baranowski, Mynarski i Zabczyński** wystartowali jednocześnie na trzech szybowcach w Bezmiechowej, w celu wykorzystania właściwości termicznych nadciągającej burzy.

Czoło frontu burzowego pociągnęło szybowce w kierunku wschodnim. Lot odbywał się na wysokości od 1.600 do 1.900 m.

Po nadejściu wiadomości o szczęśliwym wylądowaniu wszystkich trzech pilotów, o-

kazało się, że prądy, znajdujące się na czołach burzy, zagnały każdy z szybowców w inną stronę. Najbardziej na północny-wschód poleciał pilot **Mynarski**, który wylądował w **Gródku Jagiellońskim**. W prostym kierunku na wschód od Bezmiechowej — w **Mikołajowie nad Dniestrem** — wylądował pilot **Baranowski**. Trzeci szybownik — pilot **Zabczyński** wylądował w kierunku większej południowym — w **okolicach Stryja**.

Długość każdego przelotu wyniosła od 100 do 120 kilometrów, przyczem największą przestrzeń przeleciał prawdopodobnie pilot **Zabczyński**.

Dekoracja czołowych polityków sanacyjnych wysokimi orderami.

P. Prezydent **Mościcki** odznaczył — jak poniżej podajemy — twórców nowej konstytucji wysokimi orderami.

Warszawa, 15. 7. (Tel. wł.) W sobotę P. Prezydent Rzplitej dokonał dekoracji odznaczonych osób na Zamku Królewskim.

Orderem **Orła Białego**, najwyższym, jaki posiada Rzeczpospolita, dekorował Pan Prezydent prezesa **B. B. W. R., premiera Sławka**.

Wielką wstęgę orderu **Polski Odrodzonej** otrzymali obaj byli marszałkowie: **Świtalski i Raczkiewicz**, b. premierzy: **Aleksander Prystor i Janusz Jędrzejewicz**, przewodniczący komisji konstytucyjnej Sejmu, **prof. Wacław Makowski**, referent ustawy konstytucyjnej Sejmu, wicemarszałek **St. Car** i referent ustawy konstytucyjnej w Senacie, senator **Wojciech Rostworowski**.

Komandorję z gwiazdą orderu **Polska Restituta** otrzymali czterej posłowie: referent ustawy o ordynacjach wyborczych w Sejmie, **poseł Bohdan Podoski**, podsekretarz stanu w Prezydjum Rady

Ministrów, **Krzysztof Siedlecki**, dyrektor Funduszu Pracy **Mikołaj Polanowski** i sekretarz generalny **BB poseł Tadeusz Brzęk-Osiński**.

Odznaczenia otrzymali czołowi kierownicy i przedstawiciele **B. B. W. R.**

W kołach politycznych szeroko komentowano brak dwóch nazwisk na liście odznaczonych: **b. premiera Leona Kozłowskiego**, podczas urzędowania którego zostały uchwalone poprawki konstytucyjne i który należy do głównych autorów projektu nowych ordynacji wyborczych, oraz p. **Józefa Targowskiego**, przewodniczącego senackiego klubu **BB** i kierownika komisji konstytucyjnej Senatu.

Prawdopodobnie motywy, niezupełnie jasno zrozumiałe, wynikające z wewnętrznej ugrupowania klubu **BB** i orientacja przy doborze ludzi, spowodowały ominięcie i zapomnienie dwóch wybitnych działaczy **B. B. W. R.** (**B**).

INFORMATOR BYDGOSZCZY

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkam?

„Gastronomia”, hotel i restaur., Dworcowa 19.

Restauracje:

Restauracja, kawiarnia i cukiernia **Berendt**, Dworcowa 6.

Gdzie i co kupię?

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach.

H. Kaszubowski s.z.o.p. Długa 22. Zegarki, biżut.

Drukarnia Bydgoska S. A., Poznańska 12/14 — wykonuje wszelkie druki rodzinne, kupieckie i dla towarzystw - szybko, czysto i tanio.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy:

Toruń—Warszawa:	24, 650 805, 919, 958, 1250, 1405, 1535, 1756, 1826, 2126 (tranzylowy), 2315
Tezew—Gdańsk—Gdynia:	030, 329, 520, 754, 1012, 1233, 1306, 1313, 1715, 1945, 2000. Do Rynkowa: 1610, 2030 (od 19/V do 11/X).
Kościerzyna—Gdynia:	8.01, 15.20.
Nakło—Piła:	0.02, 6.15, 10.41 (tranzylowy), 14.45, 18.49.
Unisław—Brodnica:	4.46, 8.11, 13.45, 16.20, 21.45.
Inowrocław—Poznań:	0.46, 8.38, 8.51, 6.33, 9.25, 14.01, 18.32, 22.13, 23.00.
Wągrowiec—Poznań:	6.05, 10.40, 13.30, 18.35.
Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe:	0.46, 34.01.

KWALIFIKACJA.

Pewien profesor jechał tramwajem. W pewnym momencie sędzica naprzecwko niego starsza dama spytała konduktora: — Gdzie mam wysiąść aby dostać się na ulicę Mielczarską? — Nie wiem — odparł konduktor. — Nie słyszałem nawet nigdy o takiej ulicy. Wówczas uczony wniósł się do rozmowy i udzielił damie szczegółowych informacji. Starszka obrzuciła konduktora pogardliwym pojrzeniem i zwracając się do profesora powiedziała z uśmiechem: — To pan powinien być konduktorem, a nie ten benwał.

Tragiczne polowanie rządcy na złodzieja.

Tczew. W nocy z soboty na niedzielę rządca gospodarstwa rolnego Chmielewskiej we wsi Brzusce pod Tczewem zaintrygowany został szmerem złodziei, wkradających się do zabudowań gospodarczych. Rządca, będąc przekonany, iż do jego zabudowań zakrada się złodziej — jak to miało miejsce kilka dni temu, — uzbrojony w broń palną wyszedł na podwórze, gdzie w mrokach nocy ujrzał skradający się cień tajemniczej osoby, wobec czego z bronią gotową do strzału rządca wezwał złodzieja do zatrzymania się, a gdy tego nie uczynił, rządca oddał w kierunku cienia strzał.

Równocześnie z hukiem wystrzału dał się słyszeć przeraźliwy krzyk ranionej kobiety, którą była sama właścicielka gospodarstwa rolnego Chmielecka.

Cieężko ranną w nogę Chmielecką ze strąskaną kocią przewieziono niezwłocznie do szpitala św. Józefa w Pelplinie. Stan jej jest bardzo poważny. Policja wdrożyła dochodzenie.

Echa strasznej katastrofy pod Tarnowem.

W uzupełnieniu naszych wczorajszych wiadomości o katastrofie samochodowej pod Tarnowem podajemy co następuje:

Bezpośrednią przyczyną katastrofy było przebiecie jednej z przednich opon przez jakiś ostry przedmiot, który leżał na szosie, co spowodowało dwukrotne przekoziołkowanie się wozu, który przetoczył się przez rów na sąsiednie pole.

Poza wymienionymi w pierwotnej depeszy osobami, w samochodzie znajdowała się jeszcze jedna kobieta, której nazwiska dotąd nie zdołano ustalić. Zwłoki ś. p. dr. Wolańskiej złożono w kostnicy w Wojniczcu.

W stanie ciężko rannej 38-letniej Zuzanny Słoninka, która doznała pęknięcia podstawy czaszki, po przeprowadzonej operacji w szpitalu zaszła znaczna poprawa. Chwilami ranna odzyskuje już przytomność. Maż jej, Stanisław Słoninka, właściciel składu przyborów samochodowych w Krakowie przy ul. Grzegorzeckiej nr. 32, który odniósł rany na głowie, czuje się dobrze.

Pozostałe ofiary wypadku po prowizorycznym opatrunku przybyły do Krakowa. Zwłoki tragicznie zmarłej 25-letniej Ireny Wolańskiej, żony lekarza Ubezpieczalni Społecznej w Krakowie, złożono do kostnicy cmentarza w Wojniczcu, skąd przewieziono ją w dniu dzisiejszym do Krakowa.

— Ze względu na trudności techniczne, obszernie sprawozdanie z uroczystości „Dnia Rzemiosła“ w Nakle umieścimy w numerze jutrzejszym.

PREMJERY W KINACH BYDGOSKICH.

„NIEWOLNICA Z MANDALAY“ w „ADRIJ“.

Kino „Adria“ wystąpiło z nowym, o niezwykle oryginalnym temacie filmem p. t. „Niewolnica z Mandalay“. Dlatego podkreślamy, że temat oryginalny, gdyż podobnego nie spotkaliśmy oddawna. Kobieta, rzucona przez los gdzieś na Daleki Wschód, sprzedana przez przemysłowca, oczywiście przystojnego handlarza nawet żywym towarem dla marnej gotówki, potrafiła się wyzwolić z więzów rozpusty, odkupując grzechy poświęceniem dla bliźnich i pociągając za sobą młodego lekarza, również o nieczystym sumieniu. Doskonałą wykonawczynią roli tytułowej jest dawno niewidziana, ale dobra, utalentowana aktorka Kay Francis. Reszta otoczenia dostraja się świetnie do całości, jak i całe środowisko oraz tło filmu. Największe napięcie dramatyczne posiadają końcowe akty obrazu. Akcję śledzi się z zaciekawieniem, dzięki treści i grze artystów. Częściowo rozgrywa się ona na statku o oryginalnej budowie, jakie kursują na rzekach w Indjach.

PROGRAM RADJOFONICZNY. ŚRODA, 17 LIPCA.

WARSZAWA-RASZYN. 6.30: Audycja poranna. 12.05: Dziennik południowy. 12.15: „Dla naszych letników i uzdrowisk“. 13.00: Chwilka dla kobiet. 13.05: Muzyka popularna z płyt. 15.30: Recital fortep. z Katowic. 16.00: „Obóz wypoczynkowy dla kobiet“ odczyt. 16.15: Koncert z Krakowa. 16.50: Codzienny odcinek prozy. 17.00: Duet śpiewaczy „Pils i Tabet“ oraz ork. Lensena (płyty). 17.20: Recital śpiewaczy ze Lwowa. 17.35: Koncert z Krakowa. 18.00: Wesoły skecz p. t. „Wakacje zaczęły się świetnie“. 18.15: „Cała Polska śpiewa“. 18.30: „Muc — wróbel bez nogi“ opowiadanie dla dzieci. 18.45: Utwory charakterystyczne (płyty). 19.15: Koncert reklamowy. 19.30: Pokój dziecięcy (Coin des enfants) Cl. Debussy'ego, na fort. gra L. Strassberzanka, opowie Hanna Brzezińska. 19.50: „Świat się śmieje“ przegląd humoru zagranicznego. 20.00: Wiadom. rolnicze. 20.10: Muzyka lekka (płyty). 20.45: Dziennik wieczorny. 20.55: „Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski“. 21.00: „Flis“ opera w 1 akcie St. Moniuszki. 22.00: „Rok 1919 w pracy Józefa Piłsudskiego“ odczyt. 22.10: Wiadom. sportowe. 22.20: Utwory E. Kalmanna w wyk. małej ork. P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego.

TORUŃ. 6.30: Transm. z Warszawy. 8.20: Program na dzień bież. 8.25: Wskazówki praktyczne. 11.57: Transm. z Warszawy, Krakowa i Warszawy. 13.00: Muzyka lekka (płyty).

Drukujemy nową powieść: „Skarb z Fernando Poo“ A. Nasielskiego.

Już w piątek ukaże się w naszym stałym piątkowym dodatku powieściowym zatytułowanym „Biblioteka Dziennika Bydgoskiego“ pierwszy arkusz niecodziennej, prawdziwie frapującej powieści doskonałego powieściopisarza A. Nasielskiego p. t. „Skarb z Fernando Poo“.

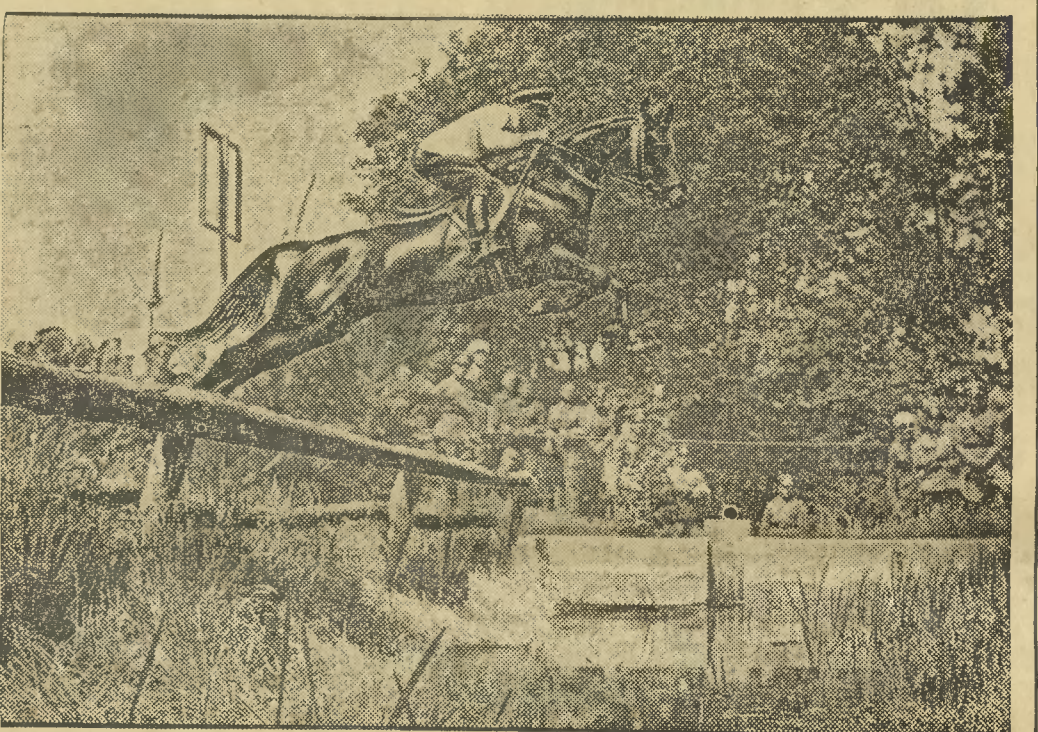
Już sam tytuł mówi, że rozegra się tu emocjonująca walka wśród niebywających okoliczności, na niezwykłym terenie, walka o skarb. Odkrywców i póź-

niejszym zdobywców stają na ich drodze tysiączne przeszkody. Intrygi „spółek“ konkurencyjnych stwarzają sceny, których koloryt i napięcie emocjonalne jest niebywale. Jak wszystkie powieści drukowane w „Dzienniku Bydgoskim“, tak i ta niewątpliwie zadowoli w całej rozciągłości naszych Szan. Czytelników.

Przypominamy, że chcąc znaleźć się w posiadaniu całości powieści, należy już teraz odnowić abonament na miesiąc sierpień.

Zwycięzca międzynarodowych wyścigów „Military“

W Doeberitz pod Berlinem na przedolimpijskich wyścigach konnych „Military“ odniósł zwycięstwo niemiecki kapitan Stubbendorff na koniu „Nurmi“.

SUKCESY POLSKICH TENNISISTÓW W BUKARESZCIE.

Bukareszt. W niedzielę tennisiści polscy rozegrali w Bukareszcie następujące dalsze spotkania:

Tarłowski pokonał Boteza (Rumunja) 4:6, 6:2, 6:0.

Witman wyeliminował Hamburgera (Rumunja) 6:2, 6:1.

W półfinale Tarłowski pokonał Koseka (Czechosłowacja) 6:2, 7:5, 6:1, kwalifikując się do finału.

Witman walczył z drugim Czechem Cernochem, przyczem mecz przy stanie 5:7, 8:6, 6:3, 5:7 został przerwany. Piąty decydujący set odbył się w poniedziałek.

W grze podwójnej, w ćwierćfinale para polska Witman-Tarłowski wygrała z parą rumuńską Poulieff-Krupenski 6:1, 6:4.

W grze podwójnej para polsko-rumuńska Volkmer-Jacobsen-Caracostea pokonała parę rumuńską Wertheim-Popper 6:0, 6:1.

WSPANIAŁE SUKCESY JĘDRZEJOWSKIEJ NA MISTRZOSTWACH ŚRODKOWEJ ANGLJI.

London. Jak już pisaliśmy, Jędrzejowska w Birmingham zdobyła mistrzostwo tenisowe środkowej Anglii, bijąc w finale mistrzynię Chile Lizanę.

Jędrzejowska odniosła poza tem szereg sukcesów w grach podwójnych. W grze podwójnej pań Jędrzejowska z Lizaną zdobyły również mistrzostwo Anglii, bijąc w finale parę angielsko-skandynawską Hovard-Sunders 7:5, 5:7, 6:3.

W grze mieszanej sukces Jędrzejowskiej był jeszcze większy; pokonała ona bowiem wraz z Australijczykiem Mac Crathem świetną parę francusko-angielską Borotra-Heeley 6:3, 8:6.

OSTATNI DZIEŃ MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW W LUCERNIE.

Lucerna. W ostatnim dniu międzynarodowych zawodów hipicznych w Lucernie rozegrano konkurs o wielką nagrodę Lucerny. Zwyciężył Włoch major Leguio na koniu Nereide. Drugą i trzecią nagrodę zdobyli Irlandczycy.

Z Polaków Szosland na Zapale zdobył 8-mą nagrodę. W poniedziałek jeźdźcy polscy wyjechali do Spaa, na międzynarodowe zawody, które rozegrane zostaną w dniach 20-28 lipca br.

15.15: Przegląd giełdowy. 15.25: Transm. z Warszawy, Katowic i Krakowa. 17.00: Fantazje z oper (płyty). 17.20: Transm. ze Lwowa, Krakowa i Warszawy. 18.30: Utwory na fortepian (płyty). 18.40: Życie kulturalne, artystyczne i naukowe na Pomorzu. 18.45: Piękne głosy (płyty). 19.04: Frontem do morza. 19.05: Progr. na dz. nast. 19.15: Koncert reklamowy. 19.30: Transm. z Warszawy. 20.00: Wiadom. gospodarcze z Pomorza. 20.10: Transm. z Warszawy. 22.16: Wiadomości sportowe z Pomorza. 22.20: Transm. z Warszawy.

BYDGOSKIE KOLEJE POWIATOWE. Rozkład jazdy pociągów od 15 maja 1935 r.

Odjazd z Bydgoszczy: W NIEDZIELE I ŚWIĘTA Przyjazd do Bydgoszczy do Koronowa 8.10, 11.05, 14.00, 18.30, 20.45, 23.35. z Koronowa 7.34, 8.52, 11.31, 15.10, 18.19, 20.31, 23.17. do Opatowa, Smukaly 8.10, 9.00, 10.00, 10.25, 11.05, 12.00. z Opatowa, Smukaly 7.34, 7.47, 8.52, 9.50, 11.31, 11.56, 12.50. 13.00, 14.00, 14.40, 15.20, 16.20, 17.35, 18.30, 20.45, 22.10, 23.35. z Smukaly Dolnej 10.00, 14.40, 17.35. do Wierzuchcina (Byszewskie Jeziora) 10.25, 22.10. z Wierzuchcina (Byszewskie Jeziora) 7.47, 21.51. W DNI POWSZEDNIE do Koronowa 8.10, 11.05, 12.30** 14.00, 16.05, 18.30, 20.45. z Koronowa 7.07** 7.34, 8.52, 11.31, 15.10, 18.19, 20.34. do Opatowa, Smukaly 8.10, 11.05, 11.40*, 12.30** 13.20*, z Opatowa, Smukaly 7.07** 7.34, 7.47**, 7.55*, 8.52. 9.18*, 11.31, 15.10, 17.50*, 18.19, 20.34. do Wierzuchcina, Wąwelska 11.40*, 13.20*, 15.30**, 19.15*. z Wierzuchcina, Wąwelska 7.47**, 7.55*, 9.18*, 17.50* Uwaga: pociągi oznaczone * kursują w środy i soboty, ** w soboty, w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki.

10-TY ETAP TOUR DE FRANCE.

Paryz. 10-ty etap Tour de France z Digone do Nicei na dystansie 156 km., wygrał Aerts (Belgia) w czasie 4:22.35 sek. przed Lapebie (Francja) 4:22.35 i Rouziz (Francja) 4:22.35 sek. Wymienieni trzej kolarzy przybyli razem do mety z różnicą pół koła.

W klasyfikacji ogólnej na 1-em miejscu utrzymuje się w dalszym ciągu Belg Maes w czasie 64:42.05 przed Wlochchem Camuso 64:46.35 i Francuzem Speicherem 64:47.13.

W klasyfikacji międzynarodowej prowadzi Belgja.

WYNIKI MISTRZOSTW KAJAKOWYCH POLSKI.

Poznań. Na jeziorze w Kiekrzu pod Poznaniem odbyły się trzecie kajakowe mistrzostwa Polski. W czasie zawodów wydarzył się tragiczny wypadek, o czym donosiliśmy.

Techniczne wyniki zawodów były następujące:

Biegi na 10.000 m.: Dwójki wyścigowe: 1) Baraniań-Kozłowski (Poznański Klub Kajakowców) w czasie 57:27,5 sek.

Kajaki pojedyncze wyścigowe: 1) Sobieraj (Harc. z Poznania) w czasie 59:36,5 sek. Składaki, dwójki wyścigowe: 1) Przybylski i Kalar (Kraków) 1:02.41 sek.

Składaki pojedyncze wyścigowe: 1) Nowak (Wawel Kraków) 1:07.58 sek.

Składaki, dwójki turystyczne: 1) Wichorzy-Humel (Katowice) 1:06.52 sek.

Kajaki podwójne turystyczne: 1) Ponitka-Krakowski (Pozn. Klub Kajakowców) 1:05.47 sek.

Biegi na 1000 m.: Kajaki wyścigowe Pań: 1) Angielusówna (Kraków).

Składaki wyścigowe panów: 1) Legutko (Kraków) w czasie 5:57 sek.

Składaki podwójne wyścigowe: 1) Przybylski i Kieler (Kraków) 5:24,9 sek.

WĘGRZY BIJĄ NIEZNACZNIE NIEMCÓW W PLYWANIU.

Budapeszt. Rozegrany w Budapeszcie międzypaństwowy mecz pływacki pomiędzy Niemcami a Węgrami, zakończył się w ogólnej punktacji nieznacznie zwycięstwem Węgrzy 23:21. W pierwszym dniu wynik brzmiał 8:8.

Z ciekawszych wyników CsiK osiągnął na 100 m. wynik 58,8 przed Fischerem 59,8.

W piłce wodnej Węgrzy pokonali Niemców 7:3 (4:2).

WARSZAWSKI AZS. NA CZELE LIGI WATERPOŁOWEJ.

Dwa zwycięstwa warszawskiego AZS-u w Krakowie zdecydowały o wysunięciu się warszawskiej drużyny na pierwsze miejsce w rozgrywkach Ligi Waterpolowej.

Chwilowo stan tabeli przedstawia się następująco:

	gier	st. pkt.	st. hr.
1) AZS. Warszawa	6	10: 2	19:11
2) EKS. Śląsk	4	8: 0	19: 3
3) Makabi Kraków	6	6: 6	14: 9
4) Cracovia	6	2:10	6:22
5) Hokoah Bielsko	4	0: 8	4:17

SZOSOWE WYŚCIGI MOTOCYKLOWE O MISTRZOSTWO POMORZA.

W uzupełnieniu wiadomości telefonicznej piszamy nam z Grudziądza:

W niedzielę odbyły się wyścigi motocyklowe o mistrzostwo Pomorza na trójkołowym Białochow — Zakurzewo — Mokre pod Grudziądzem, zorganizowane przez miejscowy Klub Motocyklowy Z. S. Zgłosiło się 17 zawodników, startowało 9, w tem 3 z Cieszyna i 1 z Poznania. Trasa wynosiła 20 okrążeń (200 km.). Mistrzem Pomorza został Mieloch Jerzy z Unji Poznań na Nortonie (500 cm.), uzyskując czas 2:02.39 sek.

Drugie miejsce zajął Geyer Erwin z K. M. Z. S. Cieszyn na maszynie Rudge (250 cm.) w czasie 2:11.56 sek. Jako trzeci przybył Radzicki Willy z K. M. Z. S. Grudziądza na B. S. A. (500 cm.) w czasie 2:39.11 sek.

Najlepszy czas na jedno okrążenie uzyskał Mieloch, który wynosił 5:42 sek. Publiczności około 6000 osób.

Sokół III w Bydgoszczy ustanawia nowe rekordy Pomorza w pływaniu.

W piątek i sobotę, podczas wewnętrznych zawodów pływackich Sekcja Pływacka Sokola III poprawiła szereg rekordów Pomorza i tak:

200 m. na wznak Leśniewski uzyskał 3,44,6 s., daw. r. o. 3,53,0 sek.

100 m. klas. Poczekaj uzyskał 1,30,1 s., daw. r. o. 1,32,6 s.

400 m. klas. Poczekaj uzyskał 7,48,3 s.

400 m. dow. Poczekaj uzyskał 8,07,8 s.

Sztafeta 5x50 m. 2,50,3 s., daw. 2,59,4 s.

Sztafeta 4x100 m. 5,25,4 s., daw. 5,45,2 s.

Rekord na 200 m. nazwnak należał do Butlewskiego (Sokół Grudziąd), tak samo sztafeta 4x100 do Sokola Grudz. Obecnie posiada Sokół III na 19 rekordów męskich aż 15 i to na dystansach: 200, 300, 400, 500, 800, 1000 i 1500 m. dow., 100 m. klas i 400 kl, 100 i 200 m. na wznak, oraz we wszystkich sztafetach 5x50 m., 4x100 m., 4x200 m. i w trójstyłowej 3x100 m.

Po długiej, ciężkiej chorobie zmarł dnia 14 lipca br. mój kochany mąż, nasz drogi ojciec i dziadek

ś. p.

Karol Matthes

rentier i mistrz stolarski

w 67 roku życia.

Selma Matthes ur. Wojciechowska
Herbert Matthes i rodzina, Bydgoszcz
Walter Matthes i rodzina, Hannover
Alfred Matthes i rodzina, Itzehoe

Bydgoszcz, dnia 15 lipca 1935 r.
Garbary 24.

(7027)

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 17 lipca br. o godzinie 3 po poł. z kostnicy starego ewangelickiego cmentarza.

Dnia 26 lipca 1935 o godzinie 10-ej

odbędzie się w Chojnicach w Sądzie Grodzkim, pokój nr. 11 (12655)

przymusowa sprzedaż nieruchomości rolnej

o obszarze 186 mórg położonej w Lichnowach powiat Chojnice (katastralny pod grnt. 56.— Mk.)
Raffaisen-Verein Lichnowy.

W góry — w góry miły bracie...!
ecz idąc w góry lub na wy-
cieczkę nie zapomnij zabrać
ze sobą buteleczki AMOLU.
gdyż może Ci się w drodze
przydać! Praktyczne kieszon-
kowe opakowanie AMOLU
jest do nabycia w każdej apte-
ce lub drogerji. (1292)

2 samochody

ciężarowe stare 3-5 ton
na przebudowę **Ku-
pie.** (12593)
Kwiatkowski
Gdańska 141.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru II. Mieczysław Mystkowski mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Ig. Paderewskiego nr. 3 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 3 sierpnia 1935 r. o godz. 10 w Bydgoszczy ul. Garbary nr 11 odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Stefani i Rety Miłomirskich składających się z pokoju jadalnego, garnituru mebli salonowych, fortepianu, 2 dywanów, biurka z krzesłem, umywalki z lustrem, szafy bibliotecznej, 2 wazów japońskich i lampy wiszącej oszacowanych na łączną sumę zł 2380.— Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. (12658)

Bydgoszcz, dnia 15 lipca 1935 r.

Komornik M. Mystkowski

Czytajcie „Dziennik Bydgoski”!

Podziękowanie.

Składam serdeczne Bóg zapłać Panu Antoniemu Bogackiemu naturalisicie w Bydgoszczy, Marcinowskiego 11, za okazałą mi pomoc w ciężkiej chorobie jak oceni zeznani, że są suchoty gdyż krwią plniem i niema najmniejszej nadziei utrzymania mnie przy życiu. Kiedy odstąpiono od mego leczenia p. Bogacki polecił mi pić zioła, które przywróciły mi w parę miesięcy zdrowie i dzisiaj staję się podziwem dla wszystkich, co mogą tak krewni i znajomi zeznać pod przysięgą.

Bydgoszcz, dn. 15 lipca 1935

Paweł Kola

(12613)

Wolne Miasto Gdańsk

Sopoty taniej!

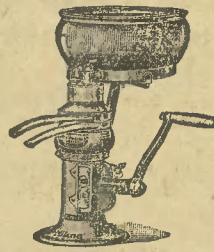
Przy wjeździe zabrane pieniądze podać gdańskiemu Urzędowi Celnemu do kontroli i żądać poświadczenia celem wywozu takich.

21. 7. Wielkie międzynarodowe wycieczki konne z udz. polskich stajni
Wielka nagroda W. M. Gdańska i wielka nagroda Sopot.

19. i 20. 7. Koncert orkiestry Warszawskiej Filharmonji

Miedzyn. Kasyno - Ruleta - Bakarat
Otwarte cały rok.

Informacje: wszelkie większe biura podróży i biuro Kasyna (Kasino-Verkehrsbüro) Sopoty. (12609)

Wirówki do mleka „MILENA”

słyną z dokładnego odśwież-
czenia i spokojnego oraz
lekkiego biegu. (10817)

Wszystkie gatunki od 35 do 600 ltr. wydajności
godzinnej dostarczyć możemy natychmiast ze składu

Dogodne warunki spłaty.

BRACIA RAMME

Bydgoszcz, Grunwaldzka 24, telefon 3079

Listy przewozowe

z nadrukiem firmowym
i z urzędowym stemplem
wykonuje szybko i po cenach przystępnych

„DRUKARNIA BYDGOSKA”

POZNAŃSKA 12/14 — TELEFON 3315.

Kompletne

Wyprawy ślubne i niemowlęce

poleca

Pierwszy 1124

Specjalny Magazyn Wypraw
J. Pilaczyński i Ska

Bydgoszcz
ulica Gdańska 14
Hotel pod Orłem.

Na okres zapraw!

Aparaty do kons.

„Wecka”

Szklka do konserw

znanej i wypróbowanej

marki „Rekord” i inne.

Stoje do wiązania

Butle do soków

Gumki i t. p.

poleca w wyborowej jakości

i cenach konkurencyjnych

W. Sierpiński

magazyn sprzętów

kuchennych, szklka

i porcelany (11938)

BYDGOSZCZ

Niedźwiedzia 4.

Dobra egzystencja w Porcie

bez konkurencji, dochód
miesięczny 1000 zł, zaraz
z powodu choroby na
sprzedaż. Cena 4 500 zł.
Oferty do agencji Dziennika
Bydgoskiego Gdynia
pod „K. K.” (12608)

Dnia 14 lipca 1935 r. zmarł w wieku lat 67
mistrz stolarski ś. p.
Karol Matthes
członek honorowy naszego Cechu.
Straciłszy w Zmarłym zastępcę członka zarządu
i obrońcę spraw rzemiosła
Cech Stolarzy w Bydgoszczy.
Członkowie cechu biorą pod sztandarem udział w po-
grzebie dnia 17 lipca br. o godz. 14 45 na starym cmen-
tarzu ewangelickim przy ul. Jagiellońskiej. (12646)

Wszystkim Krewnym, Przyjaciołom i Znajomym,
ks. Borzychowi, Stow. Pań św. Wincentego à Paulo,
Straży Honorowej, Tow. Spiewu „Moniuszko”,
Cechowi Stolarskiemu, Tow. Robotników Katolickich
Parafji św. Trójcy za okazane szczerze współczucie,
ofiarowane wieńce i liczny udział w pogrzebie śp.
Zofji Bronikowskiej
składamy na tej drodze serdeczne
Bóg zapłać.
Rodzina.
(12662)

Drobne ogłoszenia

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze
słowo 15 groszy, 5 cyfr = jedno słowo
i, w, z, a = każde stanowi jedno słowo.
Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Większe ogłoszenia wśród drobnych 50 % drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Dla poszukujących nosady 20% zniżki.
Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9.
Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia
nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia
ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA

Wózki (12626)
dziecięce najtaniej. Długa
5, reperacje—zamiany.

Meble

kupisz zawsze najtaniej
tylko u (2812)
Bernarda Nowaka
Bydgoszcz, Długa 10.
Uwaga na adres Długa 10.

SPRZEDAŻE

Gospodarstwo
prywatne 22 mórg, 2 km.
od kolei i szosy, z żywym
i martwym inwentarzem
z powodu przejęcia inne-
go przedsiębiorstwa tanio
na sprzedaż. Oferty filja
„Gospodarstwo”. (6848)

Repertuar kin bydgoskich.

ADRIA: „Niewolnica z
Mandalay”.
APOLLO: „Don Juan” z
Merle Oberon.
BAJKA: „Przeor Kor-
decki” — film Akcji Ka-
tolickiej i „Król to ja”
z Vlasta Burjanem.
BALTYK: „Pieśń Pustyni”
i „Donowan”.
KRYSTAL: „Teraz i za-
wsze”.
MARYSIEŃKA: „Kot i
skrzypce” (Ramon No-
varro) i „Syn marnotrawny”.
REWJA: „Romeo i Julcia”
i „Mściciel prerji”. Na
scenie nowa rewja.

Piekarnia

istniejąca lat 30 w Pozna-
niu, dobrze prosperująca
na sprzedaż, nowoczesnie
urządzona, nowy piec rur-
kowy, maszyny, mieszka-
nie 4 pokojowe. Oferty
„Par” Poznań, pod nr.
„55,256”. (12642)

Kolonjalkę

w Gdyni Chylonja przy
główniej ulicy sprzedam
według obliczenia. Zgło-
szenia Dz. Bydg. Gdynia
„3000”. (12651)

Zakład fryzjerski

Poznaniu, w hotelu, dzier-
żawa 50, centralne ogrze-
wanie. Oferty „Par” Poz-
nań pod nr. „55,258”.
12647

Piekarnia

stara zaprowadzona za
2 300 zł do oddania. Wia-
domość: Cieszkowskiego
nr. 6, m. 3a. (12616)

Rower

tanio. Długa 5. (12627)

Sprzedam

akumulator. Sienkiewicza
nr. 38—1. (7028)

Kafe

najtaniej. Ugory 40. (12253)

Samochód

6 cylindrowy, limuzyna
jak nowy tanio sprzedam.
Oferty Dziennik Bydgo-
ski pod „N. M.”. (12611)

KUPNA

Nowoczesne (6839)
urządzenie kolonjalne ku-
pie. Jackowskiego 24, m. 2.

Poszukujemy

pierwszorzędne objekta,
pośrednicy wykluczeni.
Oferty pod „Instytucja”
do filji Dziennika. (12631)

Wentylator

z motorkiem na prąd stały
kupimy. „Ursus” fabryka
mydła. Marszałka Focha
43, tel. 1843. (12621)

Wiśnie

porzeczeki każdą ilość ku-
puje Fabryka Likierów i
Wytłoczenia Soków, B. Li-
sewski, ul. Sw. Trójcy 13.

Samochód

osobowy najchętniej Ford,
lub Chevrolet kupię. K.
Szlachetkowskiego, Osie po-
wiat Swiecie. (12641)

POSAZY WOLNE

Duet (12592)
lub trio damskie, potrze-
bne zaraz. Oferty z poda-
niem warunków do agen-
tury Dzien. Bydgoskiego
Gdynia, pod „Orkiestra”.

Poszukuję

wypomóżki do rzeźnictwa.
Adres Dziennik Bydgo-
ski. (12630)

Dziewczyna

potrzebna. Mazowiecka 4,
m. 8. (12618)

Służąca

doświadczona, z gotowa-
niem zaraz na wieś po-
szukiwana, niemiecki po-
żądany. Zgłosz. skierować
pod Tartak Bruchniewo,
pow. świecki, poczta Su-
cha. (12659)

Bednarz

potrzebny zaraz. Leon Fi-
lipowski, Wagrowiec, Sze-
roka 22. (12640)

Uczennica

uczeń, fryzjerski potrze-
bni. Śniadeckich 11. (7029)

Pomocnik

ogrodnicy może się zgło-
sić. Bydgoszcz 5, Łęczycy-
ka 14. (7032)

Potrzebny

bufetowy zaraz samotny.
z gotówką 500 zł. Alojzy
Weręgowski, Lidzbark.

Fryzjer

damsko-męski, dobry on-
dulatur potrzebny. Łucjan
Borowicz, Sępólno, Halle-
ra 21. (12335)

Bufetowa

zgrabna zaraz potrzebna.
Gdańska 168, Miklas. (7022)

POSAZY POSZUKUJĄ

Krawcowa
starsza z okolicy szuka
pracy po domach. Piękna
14, m. 11. (12629)

Kamieniarz

rzeźbiarz poszukuje pracy
na granit, kamieniec, pia-
skorzeźbę, specjalista w
literach. Łaskawe oferty
„Fachowiec” filja Dzien.
Bydgoskiego. (7030)

DZIERŻAWY

Domek (12504)
z ogrodem poszukuje pe-
wny płatnik. Oferty Dzien-
nik Bydgoski „Pewny X”

Stajnia

dla konia i remiza do wy-
najęcia. Semrau, Święto-
jańska 6, m. 3. (7037)

MIESZKANIA SZUKA

Chory
samotny, bezrobotny, mło-
dy człowiek, utrzymywa-
ny obecnie przez Opiekę
Społeczną, pragnie zmie-
nić większe, droższe mie-
szkanie na małą izdbkę.
Może płacić nie więcej
jak 7 złotych miesięcznie.
Łaskawe zgłoszenia upra-
sza składać „Choremu” w
administracji Dziennika
Bydgoskiego. (12625)

POKOJU POSZUKUJĄ

Poszukuje
skromnego, niekrapującego
pokoju Szczegóły pod
„CenaX”. Dzeinnik. (12624)

Poszukuje

umeblowanego pokoju za
10 zł. Adres wskaże Dzien-
nik Bydgoski. (12614)

POKOJE WOLNE

Pokój
umeblowany, osobne wej-
ście do wynajęcia. Pod-
górna 11, m. 1. (12560)

Pokój

Podwałe 9. (12620)

Pokój

umeblowany. Poznańska
27, m. 2. (12622)

RÓŻNE

Odciski

radykalnie usuwa tylko
pasta lub płyn „EGO”. Do
nabycia w drogerjach. (12661)

Koncesja

(12615)
z wyszynkiem do oddania.
Oferty Dziennik „Wolna”.

Wspólnik

do biura potrzebny z go-
tówką 100 zł. Jana Kazi-
mierza 8, m. 1a. (12619)

Unieważniam

(12639)
kartę rowerową nr. 1220.
Feliks Drewski, Chelmsza.

MATRYMONJALNE

Kawaler
lat 27, posiadający skład
rzeźniczy, nowoczesne ur-
ządzenie elektryczne i
gotówkę, poszukuje pan-
ny do lat 28, gotówka od
5 tysięcy zł celem ożen-
ku. Zgłoszenia: Sekretar-
jat Chrześcijański. Zjedn. Za-
wodowego Chojnice pod
„Solidna”. (12643)

PODRĘCZNIK KULINARNY W PUSTYNI

„Omlet dla 2 osób... weź 6 jaj...” — A do
djabla, ci biali mają apetyt.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł., na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcją odpowiedzialny: Wincenty Sławiński w Bydgoszczy; za dział gdyński: Mieczysław Mistat w Gdyni.